

ПЕРЕМОГА ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРА КАНАДИ МАРКА КАРНІ

(«ГУ»). — У вівторок, 29 квітня в Канаді відбулися вибори до федерального парламенту. Ось результати:

Ліберальна партія здобула 169 місць
Консервативна партія — 144
Блок Квебеку — 22
Нова Демократична партія — 7
Партія Зелених — 1.

У своїй промові того переможного дня Марк Карні, крім подяки канадцям за участь у виборах, оголосив, що зустрінеться з президентом Спо-

Марк Карні
Фото: «Суспільне»

лучених Штатів Америки Дональдом Трампом, щоб обговорити майбутні економічні та безпекові відносини між двома країнами.

«Як я попереджав місяцями, Америка хоче нашу землю, наші ресурси, нашу воду, нашу країну. Це не порожні погрози. Президент Трамп намагається зламати нас, щоб ми стали американськими. Цього ніколи, ніколи, ніколи не станеться», — наголосив Марк Карні.

Прем'єр-міністр Марк Карні додав, що його Канада ніколи не забуде лекції «американської зради».

ТРАМП ВДАРІВ ПУТІНА ПО НАЙБОЛЮЧІШОМУ

Дональд Трамп оголосив у США 8 травня Днем перемоги у Другій світовій війні, а 11 листопада — у Першій світовій.

«Багато наших союзників і друзів святкують 8 травня як День Перемоги, але ми зробили більше, ніж будь-яка інша країна, для досягнення переможного результату у Другій світовій війні. Тому я перейменовую 8 травня на День перемоги у Другій світовій війні, а 11 листопада — на День перемоги у Першій світовій війні. Ми виграли обидві війни, ніхто навіть не наближався до нас за силою, хоробрістю чи військовою доблестю, але ми ніколи нічого не святкуємо — це тому, що у нас більше немає лідерів, які знають, як це робити! Ми знову почнемо святкувати наші перемоги» — йдеться у дописі американського президента в «Truth Social».

«Інше.ТВ»

медведев різко відповів Трампу щодо участі США у Другій світовій війні

Заступник голови Ради безпеки країни-агресорки росії дмитрій медведев накинувся на президента США Дональда Трампа через його слова про Другу світову війну. Про це у суботу, 3 травня, пише "Reuters".

медведев назвав слова Трампа "претензійною нісенітницею".

"Нещодавно Трамп заявив, що США зробили найбільший внесок у перемогу у Другій світовій війні і що він запровадить спеціальне свято 8 травня. Свято — це непогано, але його перша заява — претензійна нісенітниця. Наш народ віддав 27 мільйонів життів своїх синів і дочок в ім'я знищення проклятого фашизму. Тому День Перемоги — наш, і це 9 травня! Так було, так є і так буде завжди!" — заявив він.

За Оленою Расенко, «Кореспондент»

РЕГІТ І ОГИДА

«путін маніпулює Трампом, тримаючи його за дурня» («The Telegraph»). Це не результат 100 днів правління Трампа. Це результат понад 10-літнього рачкування і порожніх погроз від «прекрасної четвірки»: Обама; Трампа-1, Байдена і Трампа-2... Просто Байден виглядав у лютоту перед вторгненням Кашпировським у сільському клубі «Владімір, ти мене знаєш, не роби цього. Не роби», а модель Трамп-2 у змаганні плазування перед бандотою москви просто поставив рекорд.

Перша з названих трійця хоча б не ставила на одну площину агресора і жертву — Трамп опустився навіть на це смердюче дно. А путін йому зверху: мало, пірнай глибше...

Такої неповаги, як людина, яка ще з кінця 70-х відслідковує радянсько-американські стосунки, мені ще не доводилося бачити щодо лідерів США. путін сантиметр за сантиметр

просовує у Трампа все те, що він ще влітку минулого року вимагав від України. Жодного компромісу. Лише портрети Трампа, і фальшиві пір'я голуба миру.

«Я вийду з переговорного процесу». Дурень, а тебе хіба кликав путін у якості посередника? Ти щось зробив таке, щоб він просив? Сам прийшов, сам зняв штани, прийняв колінноліктвову позицію. То чим ти зараз обурюєшся?

А тут ще цей блазень Джей Ді Венс: все в Україні може закінчитися ядерною війною... Правда? Ви до того, як попхалися у владу, не знали що в росіян з 1949 року є ядерна зброя? Знали. То почитайте «Телеграф», «Тайм» та навіть аналітику улюбленого вашого «Фокс-ньюз»... Ви не керуєте світом. Ви викликаєте регіт у ворога й огиду у колишніх союзників і партнерів...

Віктор Лешик, «Хвиля Десни»

США ПРИЗНАЧИЛИ ДЖУЛІ ДЕВІС ТИМЧАСОВОЮ ПОВІРЕНОЮ В УКРАЇНІ

(«RFI»). — Державний департамент США призначив Джулі Девіс повіреною у справах США в Україні, інформує «RFI Українською» з посиланням на пресове повідомлення відомства. Повірена розпочне виконання обов'язків 5 травня.

На новій посаді Джуді Девіс «активно сприятиме завершенню війни та припиненню насильства», а також працюватиме над поглибленням двосторонніх зв'язків між Вашингтоном та Києвом.

Девіс тимчасово виконуватиме цю роль до призначення нового посла США в Україні.

Наразі Джулі Девіс є послом на Кіпрі. Раніше вона займала посади спеціального представника у справах Білорусі, а також була заступником помічника Державного секретаря з питань Західної Європи та ЄС й заступником постійного представника США при НАТО. Її дипломатичний досвід сягає понад 30 років.

Попередня амбасадорка США — Бріджит Брінк — пішла у відставку 10 квітня. Тоді у Державному департаменті поінформували, що її робота була видатною та адміністрація бажає їй всього найкращого. Наступного дня видання «Financial Times» писало, що Брінк подала у відставку на тлі політичних розбіжностей з адміністрацією президента США Дональда Трампа.

У понеділок, 5 травня, до Києва прибула тимчасова повірена у справах США в Україні Джулі Девіс.
Фото: «РБК-Україна»

УКРАЇНА І США ПІДПИСАЛИ УГОДУ ПРО НАДРА

«Як домовились Президент Володимир Зеленський та Президент Дональд Трамп, спільно із міністром фінансів США Скоттом Бессентом підписала Угоду про створення Інвестиційного фонду відбудови США-Україна.

Дякую Президентам за лідерство. Дякую всім, хто працював заради угоди, робив її більш змістовною. Зараз документ такий, що може забезпечити успіх для обох наших країн – України та Сполучених Штатів.

Що передбачає ця Угода?
Спільно із США ми створимо Інвестиційний фонд з відбудови України, який залучатиме глобальні інвестиції у нашу державу.

Ключові положення угоди — коротко:
Повна власність і контроль залишаються за Україною.

Всі ресурси на нашій території та в територіальних водах належать Україні. Саме українська держава визначає, де і що видобувати. Надра залишаються в українській власності — це закріплено угодою.

Рівноправне партнерство
Фонд створюється 50/50. Управлятимемо ми цим Фондом спільно із США. Жодна зі сторін не матиме переважального голосу, і це відображатиме рівноправне партнерство між Україною та Сполученими Штатами.

Національна власність захищена
Угода не передбачає змін у процесах приватизації або управлінні державними компаніями — вони і далі належатимуть Україні. Компанії на кшталт Укрнафти чи Енергоатому залишаються у власності держави.

Жодних боргів
Угода не містить згадок про будь-які боргові зобов'язання України перед США. Реалізація угоди дозволить обома країнам збільшити свій економічний потенціал завдяки рівноправній співпраці та інвестиціям.

Угода відповідає Конституції та не змінює євроінтеграційний курс
Документ узгоджується з національним законодавством і не суперечить жодним міжнародним зобов'язанням України. Важливо, що угода стане сигналом і для інших світових гравців, що з Україною надійно співпрацювати довгостроково — на десятиліття.

Фонд наповнюватиметься доходами виключно з НОВИХ ліцензій
Йдеться про 50% коштів від нових ліцензій на проекти в сфері критичних матеріалів та нафти й газу, що надходитимуть до бюджету після створення Фонду. Доходи від уже розпочатих проектів або заплановані у бюджеті надходження не включаються до Фонду. В угоді йдеться про подальшу стратегічну співпрацю.

Законодавчі зміни — лише точкові
Для функціонування Фонду передбачено лише внесення змін до бюджетного кодексу. Саму ж Угоду має ратифікувати Верховна Рада.

США допоможуть залучати додаткові інвестиції і технології
Фонд підтримується урядом США через агентство «DFC», яке допомагатиме нам залучати інвестиції та технології від фондів і компаній як у США, так і у ЄС та інших країнах, що підтримують нашу боротьбу проти російського ворога. Передача й розвиток технологій — важлива складова Угоди, адже нам потрібні не лише інвестиції, але й інновації.

Угода надає податкові гарантії
Доходи і внески Фонду не оподатковуються ні у США, ні в Україні, щоб інвестування дало якнайбільші результати.

Як працюватиме Фонд?
США роблять внесок у Фонд. Крім безпосередньо коштів, вони можуть робити його і НОВОЮ допомогою — наприклад, системами ППО для України.

Україна вносить 50% доходів державного бюджету від НОВОЇ ренти на НОВІ ліцензії на НОВІ ділянки. Україна також може робити додаткові внески окрім цього базового, якщо вважатиме за необхідне. Йдеться про співпрацю на десятиліття вперед.

Далі Фонд інвестує у проекти із видобутку корисних копалин та нафти і газу, а також в супутню інфраструктуру чи переробку. Конкретні інвестиційні проекти, на які будуть спрямовані кошти, Україна і США визначатимуть спільно. Важливо, що Фонд може інвестувати виключно в Україну.

Ми очікуємо, що перші 10 років прибутки та надходження фонду не розподіляються, а можуть лише інвестуватись в Україну — у нові проекти чи відбудову. Ці умови будуть обговорюватися додатково.

Ми сформуvalи версію угоди, що передбачає взаємовигідні умови для обох держав. Це Угода, в якій США відзначають своє прагнення сприяти досягненню довгострокового миру в Україні і визнають вклад, який Україна зробила у глобальну безпеку, відмовившись від ядерного арсеналу. Угода, в якій США відзначають свою відданість питанням української безпеки, відновлення і реконструкції.

**Текст і фото: «Фейсбук»
Юлії Свириденко, міністерки економіки України**

МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР: ОКУПАНТИ РОБЛЯТЬ ФАСАД

«Фінальний штрих, щоб скрити свій військовий злочин проти мирних людей. Роботи йдуть повним ходом. Для росіян це спроба приховати те, що стало символом обличчя війни так званого "руського миру". Вони намагаються викривити історію,

події блокади та насадити "нову правду". Нагадаємо, 16 березня 2022 року весь світ здригнувся від звістки про один з найбільших військових злочинів, скоєних росіянами — бомбардування драматичного театру в Маріуполі. Внас-

лідок нього загинули сотні мирних мешканців, які ховалися від російських обстрілів. Серед них — діти...».

Фото: «Вільне радіо»
«Телеграм» Маріупольської міської ради

ТРАМП ЗВІЛЬНИВ МАЙКА ВОЛТЦА З ПОСАДИ РАДНИКА НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ США

(«RFI »). — Радник Дональда Трампа з національної безпеки Майк Волтц, ослаблений скандалом навколо розголошення військових планів, залишає свою посаду. Це перший гучний вихід з близького оточення президента США з моменту його повернення до влади. Американський президент оголосив у четвер, 1 травня, що призначить його послом Сполучених Штатів в ООН. Він також повідомив у своїй соціальній мережі «Truth», що тимчасовим радником з національної безпеки буде державний секретар США Марко Рубіо.

Майк Волц
Фото: «5 канал»

Скандал із «Signal»

Чутки щодо звільнення Майкла Волтца ходили з березня, відколи він опинився у центрі скандалу із витоком даних.

Редактор журналу «The Atlantic» Джеффри Голдберг виявив серйозний пролом у системі безпеки США: він повідомив, що його випадково додали до чату в «Signal», де американські високопосадовці обговорювали майбутні удари США по повстанцях-хуситах в Ємені.

Запрошення, за словами журналіста, йому надіслав саме Майк Волтц. Також у групі серед інших були віцепрезидент США Джей Ді Венс, очільник Міністерства оборони США Піт Гегсет та директор ЦРУ Джон Реткліфф.

Після розголосу, адміністрація Білого дому стверджувала, що в чаті «Signal» не було передано жодних секретних матеріалів. Сам Дональд Трамп також неодноразово виступав на захист Волтца.

Зрештою, Волтц взяв відповідальність за створення чату, але запевняв, що журналіст не був у його списку контактів.

Пізніше з'ясувалося, що за кілька місяців до цього радник з національної безпеки зберіг номер телефону Голдберга у своєму записнику в айфоні під ім'ям іншої людини.

Рішення Трампа

1 березня Дональд Трамп написів у своїй соцмережі «Truth Social», що висуває кандидатуру Волтца на посаду наступного Посла Сполучених Штатів в ООН.

«З того часу, як він був у військовій формі на полі бою, в Конгресі та на посаді мого Радника з національної безпеки, Майк Волтц наполегливо працював над тим, щоб ставити інтереси нашої країни на перше місце. Я знаю, що він робитиме те ж саме на своїй новій посаді», — повідомив Трамп не уточнюючи причин свого рішення.

«Для мене велика честь продовжити своє служіння президенту Трампу і нашій великій нації», — коротко прокоментував Волтц. За даними американських медіа, його заступник Алекс Вонг також йде з посади.

Обов'язки радника з національної безпеки Трамп тимчасово поклав на державного секретаря Марко Рубіо. Як пише «Reuters», це вперше з часів Генрі Кіссінджера в 1970-х роках, коли ці дві посади займає одна людина.

«Коли у мене виникає проблема, я телефоную Марко. Він її вирішує», — сказав Трамп.

Що казав Волтц про Україну

Ветерана, конгресмена із Флориди

Майка Волтца від початку не можна було назвати послідовним симпатиком України.

У 2022-му році він захоплювався сміливістю українців у протистоянні російській агресії та порівнював Зеленського з Вінстоном Черчиллем. Того ж року та наступного голосував за більшу частину ініціатив для неї, а коли у 2024-му вирішувалася доля пакета допомоги на 60 млрд., не підтримав пропозиції Білого дому.

Ще до вступу на посаду радника з національної безпеки для Волтца заява Трампа про переговори між Україною та росією була «цілком обгрунтована». Він вважав, що у США є варіанти впливу на путіна, наприклад, можна «зняти наручники з далекобійної зброї, яку (...) також надали Україні».

Вже будиши радником, Трампа Волтц відповідав за відносини з Україною.

Саме він озвучував «розчарування» Білого дому Зеленським, коли той відхилив перший варіант угоди Сполучених Штатів Америки про копалини.

Після скандалу в Овальному кабінеті в лютому 2025-го, знов-таки Волтц повідомив про паузу в обміні даними розвідки з Україною.

Волтц був у складі переговорної групи, яка оголосила про план 30-денного припинення вогню після переговорів у Саудівській Аравії.

А наприкінці квітня заявив, що Україна була і залишається однією з найбільш корумпованих країн у всьому світі. Та розкритикував за те, що Україна не підписує угоду про копалини.

Хто наступник Волтца?

Радник з національної безпеки — це потужна посада, яка не потребує затвердження Сенатом. Президент США може призначати та звільняти його на власний розсуд.

Так, під час першого терміну президентства у Трампа було чотири радники з національної безпеки: Майкл Флінн, Герберт Макмастер, Джон Болтон та Роберт О'Браєн.

Кандидатуру шостого поки не оголосили. Однак раніше видання «Axios» і «Politico» зазначали, що на місце Волтца розглядають кандидатуру Стіва Віткоффа — спеціального посланника президента США на Близькому Сході. Він постійний учасник в переговорах про перемир'я росії та України та регулярно зустрічається з президентом рф владіміром путіним.

Водночас «Axios» повідомляє, що Віткофф не зацікавлений у новій посаді. Те саме стверджує і журналістка телеканалу «CNN» Алайна Трін.

Також серед ймовірних кандидатів на посаду журналісти «Politico» називають Стівена Міллера, головного політичного керівника Дональда Трампа, Себастьяна Горка, старшого директора Ради національної безпеки з питань боротьби з тероризмом та Річарда Гренелла, спецпосланника Трампа зі спеціальних місій.

У ПОЛЬЩІ ВІДРЕАГУВАЛИ НА ІНЦИДЕНТ ЗІ ЗНЯТТЯМ УКРАЇНСЬКОГО ПРАПОРА У Б'ЯЛІЙ-ПОДЛЯСЬКІЙ

Поліція і прокуратура вживають заходів у зв'язку з проведенням мітингу євродепутата Гжеґожа Брауна, під час якого було зірвано український прапор.

Міністр юстиції Польщі Адам Боднар запевняє, що перевищення повноважень Гжеґожа Брауна не залишиться безкарним.

Польський проросійський політик, депутат Європарламенту і кандидат на президента Польщі Гжеґож Браун разом зі своїми прихильниками під час передвиборчої зустрічі у місті Б'яла-Подляська Люблінського воєводства у середу, 30 квітня зірвав з будинку мерії український прапор.

Міністр Боднар написав у соціальних мережах, що поліція і прокуратура вживають заходів у зв'язку з проведенням мітингу євродепутата. Співробітники поліції раніше

встановили особу чоловіка, який зірвав український прапор з ратуші міста Б'яла-Подляська. Правоохоронці аналізують відеозаписи інциденту, і всі матеріали будуть передані до прокуратури.

Очільник міністерства юстиції також повідомив, що 6 травня в Європарламенті відбудеться голосування щодо подання про зняття недоторканності з депутата Гжеґожа Брауна. Окружна прокуратура у Варшаві планує також висунути йому звинувачення в семи правопорушеннях за його попередні дії.

На інцидент відреагував посол України у Польщі Василь Боднар, який в мережі «X» назвав це «свідомою провокацією, спрямованою проти українсько-польської дружби».

Українська служба
«Польського радіо»

Ліга Українок Канади відділення Торонто та Етобіко
запрошують вас на кінопоказ фільму

PEOPLE OF STEEL
ЛЮДИ ЗІ СТАЛІ

BASED ON TRUE EVENTS DOCUMENTARY BY SERHIY FOMENKO

Wednesday, May 21 | 7:00pm
Old Mill Toronto - Guild Hall
Admission by donation
All proceeds will be donated to the Guardian Angels of Ukraine Fund.

- ### КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

 - Президент росії владімір путін у понеділок, 28 квітня, підтвердив участь солдатів з КНДР у бойових діях проти України, заявивши, що це відбулося нібито у "відповідності до міжнародного права". При цьому він подякував особисто лідеру Північної Кореї Кім Чен Ину, "всьому керівництву та народу КНДР". "російський народ ніколи не забуде подвигу корейських бійців спецназу. Ми завжди шануватимемо корейських героїв, які віддали життя за росію", - йдеться у заяві путіна.
 - Колишній прем'єр-міністр Великої Британії Борис Джонсон, після атаки на Київ 24 квітня розкритикував мирні пропозиції Сполучених Штатів заявивши, що російський диктатор владімір путін отримує винагороду за вбивство українців. "путін без розбору вбиває все більше українських цивільних, вбиваючи та травмуючи сотні людей у Києві, включно з дітьми. ...Окрім права ділитися своїми природними ресурсами зі Сполученими Штатами, вони нічого не отримують. Що в цій угоді може реально зупинити третє російське вторгнення? Нічого", — сказав Борис Джонсон.
 - Австралія досі не передала Україні «Abrams». Представники Міністерства оборони Австралії, частково покладають провину за затримку саме на США. Проблеми із передачею танків стали відомі ще в березні цього року, коли президент США Дональд Трамп тимчасово заморозжував військову допомогу Україні.
 - Влада КНДР офіційно підтвердила, що направила свої війська до росії для участі у бойових діях проти України відповідно до стратегічного партнерського договору.
 - Прем'єр-міністерка Італії Джорджа Мелоні наголосила, що Україні потрібні гарантії безпеки НАТО навіть попри те, що Україна не належить до Альянсу.
 - Умовою мирного врегулювання є міжнародне визнання Криму, Севастополя, Донецької, Луганської, Херсонської та Запорізької областей російськими, заявив міністр закордонних справ росії сергєй лавров в інтерв'ю бразильській газеті «O Globo». —Усі зобов'язання Києва мають бути юридично закріплені, мати механізми забезпечення та мати безстроковий характер, — наголосив лавров. На думку очільника російського зовнішньополітичного відомства, на порядку денному стоять «завдання демілітаризації та денацифікації України, скасування санкцій, судових позовів та ордерів на арешт, повернення заморожених на Заході російських активів».
 - Парламент Угорщини проголосував за вихід країни з Міжнародного кримінального суду (МКС). «Угорський парламент щойно проголосував за вихід із МКС. Цим рішенням ми відмовляємося бути частиною політизованого інституту, який втратив неупередженість і авторитет», — написав міністр закордонних справ Петер Сіярто у соцмережі «X».
 - Служба безпеки України (СБУ) викрила факти системного порушення міжнародного гуманітарного права з боку представників окупаційної влади рф у Луганській області. Як встановили слідчі, російські загарбники незаконно позбавляють громадян України права власності на нерухомість.
 - Приблизно 600 північнокорейських солдатів загинули у боях за росію проти України, повідомило південнокорейське розвідувальне аґентство законодавцям, додавши, що понад 4,000 північнокорейських солдатів також отримали поранення.
 - Президент США Дональд Трамп після повернення з Ватикану заявив, що хотів би стати новим Папою Римським: "Я хотів би бути Папою. Це був би мій головний вибір".
 - Заступниця міністра закордонних справ України Мар'яна Беца виступила на засіданні Ради Безпеки ООН, де назвала червоні лінії для Києва: "Україна хоче миру як ніхто інший, однак ми не можемо прийняти мир за будь-яку ціну. ...ми не приймемо ніяких обмежень суверенітету України, нашої внутрішньої і зовнішньої політики, у тому числі щодо вибору альянсів, до яких ми хотіли б приєднатися. Суверенітет і територіальна цілісність не підлягають обговоренню. Правосуддя не підлягає обговоренню. Діти не підлягають обговоренню. Мир без справедливості — це не мир. Це капітуляція".
 - У торговому центрі «Amazon» у США збираються показувати, на скільки вартість товарів зросла через запроваджені президентом Дональдом Трампом мита. У Білому домі назвали це "ворожим і політичним актом".

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9 Phone: (416) 763-3388 Fax: (416) 763-4512 Website: bcufoundation.com

МИ ПІДТРИМУЄМО

Історичні проекти та культурні заходи

Медичні та гуманітарні проекти

Важливі видання

Документальні фільми

Концерти та музичні записи

Молодь та спорт

Освітні, наукові, дослідницькі публікації та виставки

Громадські заходи, конференції, семінари

Проекти, направлені на зміцнення добробуту українців

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

 ForumTV Canada @ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА

Новини, події, вітання та пісні на замовлення
Від понеділка до п'ятниці в 9 год ранку на хвилі 1320AM
В прямому ефірі www.cjmr1320.ca

Song Of Ukraine, 9 Plastics Ave, Etobicoke ON M8Z 4B6
Телефон редакції: 416-572-8251
Email: sofu.radio@gmail.com
Facebook: facebook.com/SOFUradio

РЕДАКТОР ТА ВЕДУЧА НАТАЛКА ПОПОВИЧ

"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Tel.: (416) 516-2443 Fax: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com
Суспільно-політичний тижневик
Видає Видавнича Спілка "Гомін України"
з обм. пор. у Торонті Онтаріо Канада.
Виходить щовівторка (46 разів в році)

«Гомін України» – орган Українських Державницьких Організацій Канади

Голова редакційної колегії – д-р Олег Романишин
Редактор газети – Оксана Соколик

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА YEARLY SUBSCRIPTION

PUBLICATION MAIL	
Канада: \$75	Canada: \$75

STANDARD MAIL	
Канада: \$100	Canada: \$100
3CA: \$120 USD	USA: \$120 USD
міжнародні: \$250	international: \$250

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол. За зміст оголошеня редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англномовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

Tel.: 416-516-2443

e-mail: homin@on.aibn.com

www.homin.ca

100 ДНІВ, ЯКІ СТРУСНУЛИ СВІТ...

Як летить час! Невблаганно... Ось ми й дожили до символічних перших ста днів 47-го президента США Дональда Трампа... Можна, без перебільшення, сказати, що ці сто днів струснули не лише Америку, а й цілий світ

У тому, що перші карколомні й хаотичні кроки Трампа на посаді президента матимуть вкрай негативні наслідки для його країни, ніхто, окрім самого хвалькуватого Трампа та його підлабузників, не сумнівається. Але як вони відгукнуться для України? На диво, є ще люди, які наївно сподіваються, що дії Трампа таки приведуть до позитивних наслідків для нашої держави. Звідки у них такий оптимізм, загадка, адже наразі Трамп нічого доброго для нашої держави не зробив. Ба більше, усім своїм виглядом давав зрозуміти, що Україна для нього – тягар і менінгіт, краще б такої «проблемної» країни взагалі не було, і тоді його б ніхто не діставав нав’язливими питаннями про мир за 24 години...

Ані за 24 години, ані за два-три тижні, ані за сто днів миру, чи бодай тимчасового перемир’я Трамп, звісно, не досягнув. Багатьох безнадійних оптимістів, які досі вірять, що Трамп врешті-решт обуриється зухвалою поведінкою путіна, який відверто водить адміністрацію американського президента за ніс, надихнула зустріч президентів Америки і України тет-а-тет у Ватикані. Епічне фото, де у соборі Святого Петра на стільцях один проти одного сидять Трамп і Зеленський, облетіло всі світові ЗМІ й навіть затьмарило головну подію того дня – похорон Понтифіка. Деталей цієї розмови досі ніхто не розкрив. Але, зважаючи на напружені стосунки між двома лідерами та попередню скандальну зустріч в Овальному кабінеті, такий мирний діалог сам на сам справив на всіх позитивне враження. Мовляв, якщо так мило поговорили і навіть не жбурляли один в одного стільцями, значить, Трамп змінив своє ставлення до Зеленського і тепер буде на боці України. Схоже, світ хапається за соломинку...

Насправді, думаю, все значно прозаїчніше. Ця зустріч у “благодатній” атмосфері Трампові була потрібна

більше, ніж Зеленському. Бо від 15-хвилинного спілкування з українським колегою Трамп навряд чи кардинально змінить свої симпатії чи антипатії. Адже біля нього 24 на 7 люди (серед яких і найближчі родичі, як, наприклад, старший син), які мають стійкі антиукраїнські погляди. Трамп би давно здав Україну на поталу росії, якби не громадська думка в самій Америці. А Трамп на неї зважає, як і будь-який нарцис. Цим він, до речі, схожий зі своїм українським візаві...

Дональд Трамп – абсолютно цинічний, прагматичний і водночас примітивний чоловік, який мислить шаблонно... Він побачив свої актуальні рейтинги і вирішив, що аудієнція з Зеленським бодай трохи перекриє негатив від попередньої резонансної зустрічі, яка точно не додала Трампові балів.

Соціологія, яку провели напередодні ста днів, продемонструвала сумні для Трампа цифри: його рейтинг впав до 41 відсотка. Це історично рекордно низький показник порівняно з усіма (!) попередніми президентами США за останні 80 років у межах перших ста днів! Трамп навіть самого себе “переграв”, бо нинішній показник підтримки є гіршим, ніж у перші сто дні його першого президентства у 2017 році. (Нині лише 22% американців повністю схвалюють його діяльність, і це удвічі менше, ніж тих, які категорично не схвалюють).

Звісно, такого різкого падіння прихильності Трамп не може ігнорувати, хоч він і надуває щоки та сам себе хвалить. Але чим далі себе нахваляватиме на тлі провальної економічної політики та геополітичних невдач, тим більше біситиме американців. Усе це неминуче закінчиться грандіозним фіаско “епохи Трампа”. І чим швидше це станеться, тим краще для Америки, України та й усього цивілізованого світу...

**Наталія Балюк,
«Високий замок»**

У КОНГРЕСІ США ІНІЦІЮВАЛИ ІМПІЧМЕНТ ПРОТИ ТРАМПА

Його звинувачують у численних порушеннях Конституції.

Конгресмен зі штату Мічіган від Демократичної партії у Палаті представників Сполучених Штатів Шрі Танедар вніс статті про імпічмент щодо президента США Дональда Трампа. Про це він повідомив у на своїй сторінці у мережі «Х».

Він заявив, що президент США Дональд Трамп ігнорує Конституцію країни, а також суди та інші гілки влади.

«Я вніс статті про імпічмент пре-

зидента Трампа. Коли Трамп ігнорує Конституцію, Конгрес і суди, він не бореться за Америку. Він руйнує це і ставить під загрозу нашу демократію», — йдеться у дописі.

Конгресмен заявив, що всього він подав 7 статей про імпічмент Трампу, якого звинуватив у різних серйозних порушеннях.

Раніше американський конгресмен Ел Ірін також пообіцяв найближчим часом подати на розгляд статті імпічменту проти Дональда Трампа.

«33 канал»

ДОЗВОЛИТИ РОСІЇ ЗАЛИШИТИ ОКУПОВАНІ ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ – ПОГОДИТИСЯ НА ГЕНОЦИД

Історія показує, що окупація приносить не тільки нових податківців, а й часто руйнування культури та мови, індоктринацію дітей, а також пригнічення та знищення корінного населення.

Дозволити росії утримати частину української території означатиме геноцид українського народу.

Дехто вважає, що коли країна окупована, життя може продовжуватися мирно під іншим прапором — що люди просто платитимуть податки новому уряду. Але це небезпечна ілюзія.

Дуже часто так званий «мир» супроводжується геноцидом з боку окупантів. Історія знає багато прикладів. Одним із них поділився зі мною мій друг Володимир Кухаренко — трагічна історія народу моріорі.

Ось короткий переказ: у 1835 році корабель з воїнами маорі висадився на острові, де жили моріорі — мирний народ, який століттями жив без воєн. Не чинячи опору, моріорі привітно зустріли маорі, сподіваючись на співіснування та спільне використання ресурсів острова.

Результат — маорі полювали на моріорі, як на тварин. Більшість вбили. Деяких з’їли. Інших забрали у рабство. Моріорі змусили відмовитися від своєї мови. Їхні священні місця були осквернені і перетворені на туалети. Це було не в Середньовіччі — це сталося в середині XIX століття.

Якщо ви думаєте, що таке не може статися в сучасній Європі, згадайте, що сталося з Україною після того, як вона програла війну

росії в 1919 році і була поглинена радянським союзом.

Так званий «мир» приніс лише страждання. У 1933 році до 7 мільйонів українців загинули від голоду під час Голодомору. У 1937 році було страчено більшість українських вчених, письменників, художників і поетів. Українська мова була заборонена.

Навіть зараз, на окупованих російською територіях за розмову українською мовою можна потрапити в серйозні неприємності. У Бучі російські війська стратили вчителів історії та української літератури. Коли приходять загарбники, війна часто безпечніша за їхній «мир», бо гине менше людей. А померти в бою має більше сенсу, ніж бути зарізаним серед ночі, як худоба, окупаційним режимом.

Ось чому Україна все ще бореться.

Коли люди пропонують вести переговори з росією, вони або не розуміють, або не дбають про мільйони життів, які ставлять під загрозу. Мова йде не лише про територію. Мова йде про долю людей, які там живуть.

росією не можна винагороджувати за геноцид українського народу. Не можна зупинити агресію, потураючи їй.

**Роман Шеремета,
«Київ Пост»**

США ГОТОВІ ПЕРЕТВОРИТИ ПУТІНА ТА РФ НА «КОРМ ДЛЯ РИБ»

росія має понести "серйозну відповідальність" для того, що кремль нарешті припинив війну, наголошує сенатор Джон Кеннеді.

Сенатор Джон Кеннеді в ефірі "Fox News Sunday" закликав до посилення тиску на росію через те, що та не дотримується обіцянок. США мають бути готові зробити рф "кормом для риби", вважає він.

Кеннеді висловив сувору критику на адресу російського диктатора владіміра путіна та його дій стосовно США та України. Зокрема, він звернув увагу, що господар кремля путін порушив усі обіцянки, які він давав колишньому президенту Дональду Трампу, і тепер намагається зберегти всю територію, яку захопив під час агресії.

"Він відмовився від усіх обіцянок, які дав президенту Трампу. Його остання пропозиція — це, ну, нічого. Він хоче зберегти всю захоплену територію", — наголо-

сив американський політик.

За його словами, путін прагне обмежити можливість України вступити до НАТО і прагне, щоб США та Європа припинили підтримку України.

Кеннеді розкритикував путіна за те, що останній не поважав Трампа і не визнавав його лідерства. Сенатор також заявив, що "ми готові перетворити його (путіна — ред.) та його країну на корм для риби".

Сенатор підкреслив важливість чіткої відповіді на дії кремля для відновлення стабільності в Україні та міжнародній безпеці.

Кеннеді вважає, що для припинення війни росія має понести серйозну відповідальність, і наполягає на тому, що Європа також мусить взяти на себе більшу частину фінансової відповідальності.

**Максим Липчанський,
«Кореспондент»**

ЧИ МОЖНА ВИЗНАТИ КРИМ РОСІЙСЬКИМ? ЩО КАЖУТЬ ЗАКОНИ?

Незадовго до останньої зустрічі спецпосланця президента США Стіва Віткоффа і російського президента владіміра путіна стали відомі подробиці «останньої пропозиції» Сполучених Штатів щодо умов припинення війни між Україною і росією. Один із пунктів цього плану — юридичне визнання Сполученими Штатами російської анексії півострова Крим, що відбулася у 2014 році. Президент України Володимир Зеленський відкидає таку можливість.

Що говорить українське законодавство

Український президент (будь-хто, а не лише Володимир Зеленський) не може сам ухвалити рішення про відчуження від України будь-якої території, бо це стосується зміни Конституції країни. За таке рішення мають проголосувати щонайменше дві третини депутатів парламенту на двох пленарних сесіях.

Підтвердити таке рішення має народ України — на всеукраїнському референдумі. Крім того, має бути ухвалено відповідне рішення Конституційного суду.

При цьому внесені зміни до Конституції України (згідно зі 157-ю статтею Конституції) не можуть ухвалюватися під час війни. До того ж — зміни не можуть передбачати порушення територіальної цілісності України (це забороняє та ж 157-ма стаття).

Анексія Криму та закон США

- Сполучені Штати Америки теж не можуть просто так визнати Крим російським. У 2017 році у США ухвалили "Закон про протидію противникам Америки за допомогою санкцій", який прямо забороняє це робити.
- У розділі 257 цього закону йдеться про те, що Сполучені Штати в рамках своєї політики:
- Підтримують уряд України у відновленні її суверенітету і територіальної цілісності;
 - Засуджують і протидіють усім дестабілізаційним діям із боку уряду російської федерації на території України, здійсненим із порушенням її зобов'язань та міжнародних домовленостей;
 - Ніколи не визнають незаконної анексії Криму урядом російської федерації, а також відокремлення будь-якої частини території України із застосуванням військової сили.

Крім того, у Штатах існує доктрина Стимсона. Цим документом США ще у 1932 році проголосили, що не визнаватимуть держави, створені внаслідок агресивних війн. На підставі цього закону, наприклад, США відмовлялися визнавати Естонію, Латвію і Литву радянськими територіями.

У 2018 році адміністрація Трампа під час його першого президент-

ського терміну ухвалила Кримську декларацію, яку нещодавно цитував український президент Володимир Зеленський.

"Сполучені Штати знову підтверджують свою позицію відмови визнавати претензії кремля на суверенітет над територією, захопленою силою, порушуючи міжнародне право. Спільно із союзниками, партнерами та міжнародним співтовариством Сполучені Штати відкидають спробу росії анексувати Крим і зобов'язуються дотримуватися цієї політики до відновлення територіальної цілісності України", — ідеться в цьому документі.

"путін сам закрив для цього можливість": Крим і міжнародне право

Про те, чи дозволяє міжнародне право визнати Крим російським, журналіст "Настоящего Времени" запитала юриста-міжнародника, дослідника Кельнського університету Гліба Богуша.

"Ні, не дозволяє. Мало того, воно забороняє це державам. Держави несуть абсолютне зобов'язання — абсолютне в тому сенсі, що всі держави, а не тільки учасники конфлікту, зобов'язані не визнавати територіальних змін, зокрема, анексію території, внаслідок актів агресії".

Одностороннє визнання зміни території шляхом агресії (під тиском або рішенням однієї країни) теж неможливе, каже Богуш: "Юридично — я наголошу, юридично — зробити Крим російським неможливо. Навіть гіпотетичну ймовірність цього було закрито самим путіним і тією агресією, яка почалася в 2014 році (після анексії Криму). Навіть якщо, умовно кажучи, Україна під неминучою загрозою знищення самої української державності буде змушена це визнати — це буде нікчемно в правовому сенсі. І якщо якісь держави, навіть Сполучені Штати Америки, односторонньо визнають цей факт — він у даному випадку не матиме значення. Крим це не держава, і саме по собі міжнародне визнання приналежності якоїсь території іншій державі не має суттєвого значення. Це просто буде порушення міжнародного права".

Співрозмовник пояснює, що той факт, що захоплення Криму і подальші події щодо проведення загарбницьких операцій на сході України у 2014 році здійснювали одні й ті самі люди за схожим сце-

нарієм, наголошує на тому, що Крим не має якогось особливого статусу, а його «входження» до складу росії не було добровільним чи законним — це анексія в результаті агресії.

"Саме ця агресія у 2014 році надала можливість продовжувати її далі. Як відомо, саме Крим був перетворений на одну з основних баз, за допомогою яких, власне кажучи, у 2022 році розгорнулося вже повномасштабне збройне вторгнення в Україну. Крім того, саме в Криму відпрацьовувалися всі стратегії з анексії територій. Потім за цією ж моделлю були анексовані росією чотири регіони України, — продовжує співрозмовник. — Так, дуже в багатьох людей є враження, що Крим — це якась окрема історія, не пов'язана з іншими ситуаціями і з тією війною, яка почалася в 2022 році. Але це насправді не так".

При цьому юрист нагадує, що існують приклади того, як Сполучені Штати Америки визнавали анексію територій — зокрема, йдеться про Ізраїль та Голландські висоти. Ці прецеденти теж не відповідають міжнародному праву: "Уже за першого президентства Трамп визнав незаконну агресію Ізраїлем Голландських висот. Не треба забувати, що, на жаль, від цієї адміністрації виходила не тільки Кримська декларація, а й дії, які теж ішли врозріз із міжнародним правом. Про це треба нагадувати. І я вважаю, що якщо цей крок буде втілено, за ним черга інших охочих не вишикується", — вважає Гліб Богуш.

Він зазначає, що сам факт тривалої окупації не робить законною анексію території внаслідок агресії: "Минулого року Міжнародний суд Організації Об'єднаних Націй, головний судовий орган ООН, у своєму консультативному висновку щодо правових наслідків ізраїльської окупації палестинських територій якраз торкнувся цього питання. Суд підкреслив, що анексія окупованих територій абсолютно заборонена, як формальна, так і фактична. Окупація — це за визначенням тимчасова ситуація, вона не може перетворитися на якусь законну модель лише тому, що минув певний час або змінився настрій у тих чи інших лідерів держав. Тому, як я вже сказав, міжнародне право це питання трактує однозначно — це неможливо".

«Друкарня»

ВАНДАЛІЗМ НА МОГИЛІ УПА НА ГОРІ МОНАСТИР

польська прокурорка розповіла деталі розслідування

(РІСУ). — Польська поліція упродовж двох місяців розслідуватиме справу вандалізму на могилі УПА на горі Монастир поблизу Перемишля. Після цього матеріали справи отримає прокуратура, яка вирішуватиме про подальший хід справи.

Про це повідомила районна прокурорка у Любачеві Підкарпатського воєводства РП Агнешка Нецкаж-Прошек.

«Поліція проводить інтенсивні заходи, спрямовані на встановлення винних, на місці події забезпечено докази, проведено огляд, опитують свідків, людей, які проживають у цій місцевості, які, можливо, щось бачили», — повідомила Нецкаж-Прошек.

За її словами, повітове управління поліції у Любачеві під наглядом місцевої прокуратури веде розслідування за статтею 261 Кримінального кодексу Польщі, яка передбачає покарання за осквернення пам'ятника або місця пам'яті. Водночас, поліція оцінює, чи злочин скоєно також відповідно до 288-ї статті КК РП, що передбачає покарання за знищення чужого майна.

Як повідомила прокурорка, поліція упродовж двох місяців вестиме слідство, а далі зібрані докази буде передано до прокуратури у Любачеві.

«Поліція зобов'язана повідомити прокурора про результати розслідування, найважливіші проведені заходи. Пізніше прокурор ухвалюватиме рішення про подальший хід справи», — наголосила Нецкаж-Прошек.

За її словами, на підставі зібраних поліцією доказів прокуратура вирішуватиме: продовжувати розслідування ще на один чи два місяці або ж передати до суду акт обвинувачення, якщо зловмисників до того часу буде встановлено.

Прокурорка зауважила, що на даний момент вона "не володіє інформацією, що поліція має підозрюваних чи встановила зловмисників".

Польське видання "Zlubaczowa" оприлюднило матеріал, де зазначено, що на могилі воїнів УПА, що на горі Монастир, з'явилася нова меморіальна плита, де на учасників УПА покладають відповідальність за "терор і геноцид проти беззахисного польського, українського та єврейського населення".

Польська поліція веде розслідування у справі підміни таблиці на братській могилі вояків УПА на горі Монастир неподалік Перемишля на польсько-українському прикордонні. Станом на сьогодні нікого не затримано.

Україна і Польща засудили незаконне встановлення напису на одному з українських місць пам'яті у Польщі.

Українська сторона співпрацює із поліцією та прокуратурою Польщі щодо провокативної таблички, що з'явилася на братській могилі воїнів УПА, що цвинтарному пагорбі в селі Монастир на Підкарпатті.

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

Як 100 років тому у Києві було створено, а потім знищено студентське підпілля

Закінчення з числа 16

Час та радянська дійсність впливали на середовище. Хлопці зауважили зміни з Бобирем, який почав друкуватися в офіційній пресі. Зрештою, одного разу він сказав Матушевському, що з них трьох Павлушков знаходиться справа, Матушевський – по центру, а він – Бобир, зліва. Забігаючи далеко наперед варто згадати, що Діодор Бобир в майбутньому стане радянським письменником та перекладачем (лауреат премії ім. М. Рильського).

Це була одних з тих причин, що спонукала розпустити чутку, що через арешти "Центру" хлопцям наказано припинити діяльність. Всі ці конспіративні недовомки не викликали підозрінь. Та того ж 1928 року до політичних дискусій їх знову поверне Данило Кокот – єдиний, хто мав зв'язок з селом. Тепер він відбув курс допризовної підготовки та якимсь побував у клубі Червоної армії. Звідтіля приніс вістку, що серед вояків є багато невдоволених радянською владою. Та сказав, що має зацікавлене середовище, що потребує "гасла" – програми.

Матушевський та Павлушков взяли допомоги. Коли ж принесли програми, то зауважили, що вони різняться – на початковому етапі Микола виступав за диктатуру гетьмана, а Борис – одразу за побудову демократичних інститутів. Зате спільним був погляд на територію майбутньої української держави. Вона не лише передбачала приєднання західноукраїнських земель (в той час ті перебували в складі трьох інших держав), але й Кубань, Крим та колонію на Далекому Сході – так званий "Зелений Клин", заселений українцями – літня подорож Матушевського в ті околиці дала про себе знати.

Арешти

Дотепер невідомо, що стало поштовхом до арештів. Фактом є те, що 6 жовтня 1928-го, на зібранні з нагоди початку навчального року, ректор ІНО на вступній лекції осудив Єфремова. З того дня розпочалося переслідування академіка. Навчальні заклади й робітники заводів приймали заяву за заявою стосовно його ворожої діяльності.

Всередині листопада Єфремов поштою отримав чергового патріотичного листа-заяву. Як літератор, він скептично ставився до подібної творчості: "Якась дитяча прокламація – безбарвна і беззмістовна. Нагадує таку саму продукцію 90-х років, що ширилась серед студентства. Тільки що тоді вже виробився був свій стиль прокламаційний, а тут видно цілком невправну руку". Чи це була справа хлопців? – не відомо.

Через кілька десятиліть, рідний брат Наталки Собко, відомий радянський письменник Вадим Собко (лауреат Сталінської та Шевченківської премій) скаже її сину Гелію Снегірьову: "У ранній юності вона (Наталка) дружила з багатьма членами цієї антирадянської контрреволю-

ційної зграї – училася разом ще в школі, в 1-й київській трудшкoлі імені Шевченка... І потім, коли вона зрозуміла, куди ведуть, до чого прагнуть ці її, з дозволу сказати, друзі, – вона спершу переконувала одного з них, з молодих ватажків "СВУ" (Павлушков був такий, Микола Павлушков). А потім, коли побачила, що добрим словом їх не зупиниш, Наталя написала листа до ЦК комсомолу. Так, так, про все написала. Можеш назвати це доносом, вона вважала за потрібне донести! На ворогів! На ворогів соціалістичного ладу – і своїх. І цей лист її до ЦК комсомолу, щоб ти знав, Гелюшко, став тим головним та основним документом, який викрив криваву змову й дав до рук ГПУ найважливіший матеріал".

Чи дійсно так було – ми не знаємо, але перший арешт на Гоголівській, 27, відбувся 3 квітня 1929 року. Посеред дня, йдучи до подруги, зникла сестра Миколи – Наталка Павлушкова. Кілька днів її шукали по київських парках і задвірках з міліцією та собаками. І лише коли оголошення про зникнення подали в газети, ГПУ призналося про арешт. За деталі стало відомо аж за півтора місяця – 17 травня. Тоді йшлося про 54-у статтю, що загрожувало розстрілом. А вже наступного дня затримали Миколу.

"Виясняється, що вчора вдень була ціла низка трусів та арештів між Миколіними знайомими студентами. Отже, це не випадкове, а організоване "дітозгубництво". Забрано між іншим обох Матушевських", – написав у щоденнику за 19 травня Сергій Єфремов. В наступні дні він звернув увагу на повсюдну паніку серед знайомих та нищення щоденників. Але академік й надалі фіксував новини від в'язнів та щодня носив до в'язниці їжу.

З 1 червня 1929-го почала надходити інформація від Наталки та Миколи – її передавала співробітниця – Наталія Полонська-Василенко. В тюрмі сидів, а водночас працював фельдшером її близький родич. Так Єфремов дізнався про побиття, тягання за волосся та тримання в підвалі по 4 доби без їжі. За тиждень отримав звістку від Миколи, що до справи намагаються притягнути й академіка. Допити тривали по 12 годин, і хлопців морили безсонням.

Пізніше Наталка Павлушкова пригадувала: "Миколу Павлушкова кілька разів водили вночі до гаражу, у внутрішньому дворі ГПУ, де розстрілювали в'язнів. Там заводили авто й примушували Павлушкова переживати удаваний процес його розстрілу. Після кількох хвилин очікування кулі, йому казали, що цього разу розстріл відкладають, і після цього його або вели на допит, або радили, щоб він у камері "ще подумав"".

В 1970-х Гелій Снегірьов відшукає у Києві Бориса Матушевського. На запитання про допити, той відповість, що не давали спати і слідчі змінювали один одного. А ще згадає "гарчання мотора в гаражі і постріли". І попри сумніви, скаже, що там тоді й роз-

стрілювали.

Ті, що були на волі, були по-суті паралізовані страхом очікування. Володимир Дурдуківський в розпучі здійснив спробу самогубства – кинувся з моста в Дніпро, та директора врятували рибалки. Його заарештували 5 липня, а 21-го надійшла черга Сергія Єфремова.

Слідство, суд, епілог

Досі не відомо чи арешти Наталки Павлушкової, а далі Миколи та хлопців були пов'язані з цькуванням на Єфремова, чи за цим дійсно був лист Наталки Собко чи когось іншого, хто видав Спілку. Та як відомо – насамкінець це привело до оперного театру у Харкові з показовим судом. Молодь, з якої розпочалися арешти, тут уже не відігравала головної ролі.

У рамках арештів, у справі СУМу затримали 13 осіб – більшість з тих, хто так чи інакше перетиналися та знали про існування організації. З них, після слідства, 12-ох рекомендували на публічний суд. Та в Харкові на сцені опинилося лише двоє – Павлушков та Матушевський.

Їхні слідчі справи збереглися і з них можна приблизно уявити як розкрили організацію. Перші допити Павлушкова нічого не дали. Ба більше – навіть серед кола знайомих та друзів, що вимагалось назвати – він не згадав Матушевського. Зате в останнього виявилася нелегальна література, друкована Павлушковым, в тому числі й поезія присвячена Петлюрі, та особистий щоденник. В документах також згадано свідчення, надані Бобирем. А ще була очна ставка Матушевського з Слободяником, у якого вдома збиралися сумівці. Поза тим, що Матушевський все спростовував, товариш таки виклав в очі багато зайвої інформації.

Зрештою, все, що хлопцям могли закинути – різна поезія й листівки антирадянського змісту, та ще акція в Софійському Соборі. ГПУ не мала проблем відтворити їхню діяльність.

Подальшою цілло слідчих стало ширше, "доросле" середовище. Методи допитів ГПУ вже в червні 1929-го були відомі Єфремову та іншим. То ж не дивно, що весь захист хлопців посилався. Микола Павлушков почав надавати більшу інформацію починаючи з 27 червня. Втім, сьогодні встановити, що є правдою, а що вигадкою – важко, а то й неможливо. Бо серед свідчень, що піддаються серйозному сумніву, тут легко зустрічаються дані, які знаходять підтвердження в щоденниках Єфремова. Вони опинилися в руках ГПУ пізніше.

Врешті, багато з того, чого не було в дійсності – прозвучало зі сцени харківського театру в березні-квітні 1930-го року. Дослідники не раз ставили питання – чому Єфремов, якого кликали "совістю нації", чи інші поважні люди давали свідчення, що часом мало вигляд фарсу.

Є кілька версій того, що сталося. Одна з них – що підсудних попередили, що якщо вони відмовляться "належно виконувати" свої ролі – то

достатньо "трійки" (ОСО), яка засудить на страту не лише їх, а сотні арештованих у цій справі. Як відомо з пізніших документів лише в серпні-вересні 1929 року було заарештовано 700 осіб. І слід сказати, що більшість з них таки відбула свої ув'язнення. Щодо Єфремова, то є згадка, що його шантажували долею дружини Онисі. В цьому контексті пригадується запис з щоденника академіка за 22 січня 1925 року. У вузькому колі слухали твір Старицької-Черняхівської "Перемога", в якому герой покінчує життя самогубством. На це Єфремов записав: "Герой, щоб урятувати наймилішу людину, згоджується на провокацію, а щоб її не робити — завдає собі смерть... але в даному разі герой не перемагає, або як і перемагає, то себе тільки самого, бо ж дружину й дитину лишає все одно під ударом...".

І, насамкінець, є версія, що її озвучила Наталка Павлушкова – учасниця тих подій, яка відбула в арештах 11 місяців, та отримала 3 роки "умовно". Отже ж, за її версією: "Лава підсудних ставала тоді трибуною, з якої лунали ідейні принципи і гасла боротьби з окупантом".

Чи подібна версія має сенс? На це відповів український науковець Юрій Шевельов, якого, як студента харківського педагогічного інституту, водили на суд: "Процесом я тоді був здивований і спантеличений. Я міг собі уявити, що підсудні справді утворили підпільну організацію. Це навіть викликало в мене невиразне відчуття гордості – значить, не все українське на Україні радянське і комуністичне...".

Пропагандивні матеріали з процесу тиражувалися і поширювалися радянською владою, та несподівано отримували інший ефект. Ще в 1930-х було створено СУМ в Харбіні, Манджурія, а в 1940-х на Тернопільщині. Показово, що ті хлопці отримали по 25 років ув'язнення та 5 років заслання. В 1972-у СУМ створено на Франківщині – цього разу терміни від – п'яти до семи років ув'язнення. Та найбільше СУМ розцвів в еміграції, ставши найчисельнішою українською молодіжною організацією, розбудувавши клітини в понад двадцяти країн Західного світу. В 1989-у, спершу як СНУМ, а одразу після 1-грудневого референдуму як СУМ, організація діє в Україні.

Як відомо, головні герої цієї історії – Сергій Єфремов, Володимир Дурдуківський та Микола Павлушков отримали різні терміни, та загинули в 1937-1938 роках. Подібною була доля й інших підсудних. А все ж, пригадуються слова, що їх у 1917 році, на відкритті першого українського освітнього закладу – гімназії імені Шевченка, сказав Сергій Єфремов: "...з цього малого зерна, яке сіється сьогодні, виросте могутнє дерево...".

Колажє Насті Віль

**Святослав Липовецький,
Публіцист (Тернопіль),
«Історична правда»**

СЕСТРА ІВАСЮКА ЗАБОРОНИЛА ПОВАЛІЙ ТА ЛОРАК ВИКОНУВАТИ ПІСНІ ЛЕГЕНДАРНОГО БРАТА

Сестра Володимира Івасюка Оксана публічно заборонила співачкам-зрадницям Таїсії Повалій та Ані Лорак виконувати пісні легендарного брата, зокрема «Червону руту».

Про це вона сказала в інтерв'ю «Oboz.ua».

Зі слів Оксани Івасюк, авторські права на пісні Володимира Івасюка належать її родині та сестри Галини. Виконуючи ці пісні, Повалій і Лорак порушують авторське право.

«Ні Ані Лорак, ні Таїсія Повалій не мають права виконувати пісні Володимира Івасюка. Вони фактично крадуть чуже надбання. Ці виконавиці ухвалили рішення жити в країні дикунів, добре — це їхній вибір. Але співати там пісні українців —

великого, мужнього народу, який бореться — це, вибачте, просто за межею людяності», — сказала вона.

Жінка додала, що одного разу Таїсія Повалій виконувала «Червону руту» у день, коли росія атакувала Київ ракетами.

«Це безпрецедентний світовий випадок, глибоке моральне падіння! Це не просто культурна прірва — це етичний крах. Своє життя, свій талант кинули під ноги дикунам»,

— додала сестра легендарного співака.

Оксана Івасюк додала, що не хоче говорити про Ані Лорак, яка також народилася у Чернівецькій області.

«Бачте, якою виявилася, відвернулася від України в найстрашніший момент. Цинічно, свідомо обрала зраду», — зазначила вона.

«Час»

РОСІЯ НЕ ВИГРАЄ ЦЮ ВІЙНУ

Коли окупанти кажуть, що вони перемагають у війні — це не відповідає дійсності.

росія не виграє війну в Україні, бо не досягла жодних значних успіхів за останні роки. Цю війну можна закінчити лише дипломатичним шляхом.

Про це заявив спецпредставник президента США Кіт Келлог в ефірі «Fox News».

«росія не виграє цю війну. росія не досягла жодних значних успіхів за останні півтора року. Вони не захопили Київ, столицю. Вони не просунулися на захід від річки Дніпро, яка є головною перешкодою. Вони не захопили Одесу. Вони втратили сотні тисяч сол-

датів і вони насправді нічого не досягли. Вони просуваються метрами, а не милями. А українці воюють на своїй землі. Вони воюють наполегливо», — сказав Келлог.

Він наголосив: коли росіяни кажуть, що вони перемагають у війні — це не відповідає дійсності. «Якби вони вигравали, вони б уже перемогли у цій війні за три роки. Але вже йде четвертий рік. Тож я думаю, їм треба це усвідомити», — зазначив спецпредставник президента США. За його словами, ніхто не виграє у цій війні військовим шляхом — це можливо лише шляхом дипломатії.

«33 канал»

«ЦЕ, ПО-РОСІЙСЬКИ КАЖУЧИ, БЛЮЗНІРСТВО»

(«Радіо Свобода»). — Прессекретар президента рф владіміра путіна, дмітрій пєсков, розкритикував запрошення військовослужбовців Збройних сил України на військову ходу з нагоди Дня перемоги у Британії.

«Запрошувати на святкування Дня перемоги послідовників неонацистських елементів і тих, хто героїзує прямо неонацистів у себе в країні, ну це, звичайно, не просто неповага, неповага до тих британців, до тих британських ветеранів, які віддали свої життя під час Другої світової війни. Це, по-російськи кажучи, блюзнірство», — зазначив речник кремля.

Представники Збройних сил України долучаться до близько тисячі військовослужбовців британських збройних сил, коли Велика Британія розпочне святкування Дня перемоги в Європі. Участь українців символізуватиме «глобальну підтримку їхньої постійної боротьби за свободу» проти росії, йдеться в заяві уряду.

SINGLE DAY TICKETS ON SALE

JUNE 7&10

BMO FIELD | TORONTO

EXPERIENCE HISTORY AS CANADA,
UKRAINE, CÔTE D'IVOIRE AND
NEW ZEALAND COMPETE IN THE FIRST
EVER CANADIAN SHIELD TOURNAMENT

CLAIM THE SHIELD

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ КРЕДИТОВОЇ СПІЛКИ БУДУЧНІСТЬ

Про успіхи та досягнення кредитівки у 2024 році

22 квітня 2025 року Кредитова Співка Будучність провела свої Річні Загальні збори.

Збори відбулися в Українському Культурному Центрі Торонто Old Mill Toronto.

Відкрив збори член Ради Директорів Кредитової Співки Будучність Ігор Козак, який привітав присутніх та представив гостей.

Голова Ради Директорів Андрій Тарапацький у своєму вступному слові подякував усім працівникам, членам кредитівки, керівництву та команді IT та бізнесам-членам кредитівки та привітав усіх з Великоднем. А. Тарапацький подякував представникам дружніх кредитівок North Finch Credit Union та Української Кредитової Співки UCU за присутність і наголосив на потребі співпраці у та укріплення зв'язків між кредитними співками. Також подякував за запрошення BCU Financial відвідати Річні Загальні збори цих кредитівок.

Присутні вшанували пам'ять членів Кредитової Співки Будучність, які відійшли у вічність у 2024 р.

Зі звітами про діяльність і досягнення Кредитової Співки Будучність у 2024 році виступили Голова Ради Директорів Андрій Тарапацький, Президент і Головний Управитель BCU Financial Дам'ян Сніг. У звітах йшлося, що попри загальну економічну ситуацію в Канаді та світі, яка все ще бореться з наслідками пандемії та інфляції, Кредитова Співка Будучність досягла гарних фінансових показників. Кредитова Співка Будучність та продовжує виконувати свою місію і вірно служити громаді.

У 2024 році КС Будучність стала партнером Fiserv Inc. та ASAPP Financial Technology.

Це партнерство дозволяє удосконалити фінансові послуги, вивести їх на глобальний рівень, залучаючи новітні цифрові та фінансові технології та системи.

У 2024 році КС Будучність розширила свою діяльність, відкривши перший в історії центр послуг в приміщенні Starsky Fine Foods у Гамільтоні. Також було зроблено історичний крок до розширення діяльності BCU Financial за межами Онтаріо: відкрито перший офіс BCU у Вінніпегу (Манітоба).

Будучність разом з Україною

“У час триваючої агресії та акти геноциду росії проти України, КС Будучність у тісній співпраці з Фондацією продовжує підтримувати Україну. Ми спонсорували та підтримували збори коштів, освітні семінари та заходи, присвячені історії України та протидії російській дезінформації. Крім цього, кредитівка подарувала \$100,000

безпосередньо на Фонд “Приятелі Збройних Сил України”. Загалом з початку війни 2014 р., BCU виділила \$1,7 млн. на допомогу нашим побратимам в Україні”.

Основні моменти та здобутки КС Будучність у 2024:

- Попри виклики у 2024 році, активи зросли на 1,44% і досягли \$1,037 млрд., капітал становив 7,40%.
- Було розподілено \$99 тис. між членами.
- Надано значну допомогу Україні, зокрема \$100,000 — Фонду підтримки Збройних Сил України (Friends of Ukraine Defense Forces Fund).
- Приєдналося понад 1,100 нових членів.

А. Тарапацький та Д. Сніг подякували усім, хто присвятив роки та десятиліття відданій праці у кредитівці та громаді. З вдячністю і теплом було відзначено працю Оксани Процюк Чиж та Ірени Гринюк: “ Понад 70 років КС Будучність працює керуючись глибокою відданіс-

тю членству та громаді. Ми знову висловлюємо щирю вдячність Оксані Процюк Чиж за її 35 років невтомної, сповненої ентузіазму, праці, яка зіграли ключову роль у тому, якою є сьогодні КС Будучність.

Ми також висловлюємо щирю подяку Ірені Гринюк, яка понад 20 років працювала в складі Ради Директорів і зробила значний внесок в нашу фінансову установу”.

Далі було заслухано звіти Голови Аудиторського комітету та Голови Номінаційного Комітету. Учасникам Різних Загальних зборів було представлено нових членів Ради Директорів Кредитової Співки Будучність, зокрема Ореста Кострубу.

Фінансові результати були представлені Президентом, Головним Управителем.

Підтримка громади

Кредитова Співка Будучність є гордим партнером української громади в Канаді та відіграє життєво важливу роль у її зростанні та розвитку. КС Будучність та Фондація Будучність з гордістю підтримує ініціативи задля добра і розвитку громади.

У 2024 році КС Будучність активно підтримувала українсько-канадську громаду завдяки різним спонсорам та співпраці з великою кількістю наших організацій та зацікавлених сторін громади.

Кредитова Співка Будучність зробила значний вклад у молодіжні, культурні, освітні проекти, ініціативи, у медіа та інформацію, а також у благодійну діяльність, церкву та інші важливі гуманітарні справи.

Цього року під час Річних Загальних зборів було вручено лідерські стипендії.

КС Будучність щорічно

присуджує та вручає стипендії молодим членам кредитівки, які навчаються на денній формі в університеті чи коледжі, і демонструють як академічні досягнення, так і лідерство в громаді.

Цього року стипендії отримали:

Лідерська стипендія Оксани Процюк:

Катерина Озерянська
Стипендія Нова Будучність:

Арсеній Фомін
Стипендія BCU High School Scholarship Award:
Діана Добровольська
Лілія Добровольська
Юліян Голик
Зоряна Голик
Лев Кошарний
Софія Щурко

Було відзначено вклад кожного відділу та висловлено подяки керівництву та працівникам Кредитової Співки Будучність за наполегливу працю та увагу до потреб членів кредитівки, особливо в нинішні важкі часи, а також за ентузіазм та віру у Кредитову Співку Будучність; Директорам та волонтерам за наполегливу працю, відданість.

Величезна праця та підтримка Кредитовою Співкою

Будучність нашої громади у 2024 році була висвітлена у відео.

Понад 70 років Кредитова Співка Будучність відіграє невід'ємну роль у великій українсько-канадській спільноті як головна фінансова установа, яка цінує громаду та фінансово підтримує наші громадські організації. З нетерпінням чекаємо нових досягнень разом у 2025 році!

З Богом і Україною в серці!

**Оксана Сидорчук
Соколик**

Фото: О. С та BCU

ЕЛІА САЛА – ІТАЛІЙСЬКИЙ ТВОРЕЦЬ СКУЛЬПТУРНИХ ШЕДЕВРІВ КИЄВА

Грифон на Національному банку України

Один із найнеповторніших і химерних митців в історії України кінця XIX – початку XX століть – італійський майстер скульптури Еліа Сала (Elia Sala). Киянам він добре відомий як співавтор Владислава Городецького, чиї споруди є невід’ємною складовою архітектурного обличчя нашої столиці. Тим більше подиву викликає той факт, що досі не знайдено жодної фотографії або портрета, який можна було б однозначно ідентифікувати, як зображення італійського скульптора. Та власне й біографія Еліа Сала містить чимало “білих плям”, які ще належить заповнити дослідникам.

Традиція запрошення іноземних майстрів до України – дуже давня. Згадаймо хоча би спеціалістів із Візантії, які працювали на теренах Русі щонайпізніше з X століття. Перші згадки про відвідини італійцями Києва сягають XII століття, а найвідомішими італійськими митцями тут стали флорентієць Франческо Бартоломео Растреллі у XVIII столітті (Андріївська церква, Маріїнський палац) та римлянин Вінченцо Беретті із сином Олександром у XIX столітті (червоний і жовтий корпуси університету, Інститут шляхетних дівчат, анатомічний театр, Володимирський собор).

Еліа Сала з’явився на світ у дворянській родині міста Мілан, столиці

Лев біля входу до Національного художнього музею України

області Ломбардія, 30 квітня 1864 року. Він мав трьох братів – Паоло й Еудженіо, які стали художниками, та Енеа, який став професором фехтування. У 1890-х роках брати Сала переїхали до лосійської імперії – спочатку до її столиці, Санкт-Петербурга, де Еліа протягом двох років оздоблював великокняжий палац на набережній річки Мойки. Після цього вони вирушили до Києва, який переживав справжній архітектурно-будівельний бум. Тут їхнє прізвище, яке в оригіналі вимовляється з наголосом на першому складі (Сáла), мабуть, заради уникнення співзвучності зі словом “сало”, переінакшили на Саля. Тож в Україні італійського скульптора більше знали не як Еліа

Будинок з химерами

Сала, а як Еліо Саля.

Першою спорудою, в оздобленні якої брав участь італієць (можливо, із допомогою своїх братів), став міський музей старовини й мистецтв, нині – Національний художній музей

Двобій орла з пантерою. Будинок з химерами

України, що на вулиці Михайла Грушевського, 6. Саме з нього почалася співпраця з архітектором Городецьким. Сала виконав тут фігури левів біля центрального входу, рельєфи на мотиви античних сюжетів і алегоричну композицію “Торжество мистецтв”. Також у листопаді 1899 року він виготовив модель музею з гіпсу й глини.

Київський реставратор Трипольський 1940 року писав: “Брати Сала не тільки виправдали довір’я архітектора, але внесли зовсім нові методи у відливання ліпних прикрас і скульптури. До того часу ліпні прикраси в архітектурі відливали з алебастру, матеріалу дуже нетривкого, особливо в зовнішньому ліпленні. Сала почали застосовувати так звану

Грифони на Національній опері України

набивку з цементу. Цей спосіб полягає в тому, що в форму не наливається алебастр, як робилося раніш, а забивається напівсухий замішаний цемент. Після висихання форма знімається і лишається цементна скульптура. Цементну набивку стали застосовувати в Києві брати Сала. До них цей спосіб у росії не вживали. Але Сала, крім знання техніки, виявили ще чудесні здібності скульпторів. За 10-15 років брати Сала після музею збагатили Київ ще низкою високохудожніх будинків”.

Творча співпраця українського архітектора та італійського скульптора тривала майже півтора десятиріччя. Еліа Сала оздоблював найвідоміші споруди Владислава Городецького: караїмську кенасу, “будинок з химерами”, костел Святого Миколая. Цікаво, що декор “будинку з химерами” на вулиці Банковій, 10, Сала виконав за проектом самого Городецького, який зводив його для себе та своєї родини. Автограф скульптора “Е. Sala 1902” й зараз можна побачити на вуличній скульптурній композиції, яку традиційно називають “Двобій орла з пантерою”.

Газета “Киевлянин” у серпні 1902 року повідомляла: “Всі фасади, а насамперед головний, буяють скульптурними прикрасами, виконаними міланським скульптором Elia Sala. Все це різні неіснуючі декадентські тварини, з жахливими риб’ячими

Внутрішнє оздоблення. Будинок з химерами

хвостами тощо. Особливо багато таких тварин розміщено вище від верхнього карнизу, й за ними суцільно заховано дах будинку”.

Окрім Городецького, Еліа Сала співпрацював і з іншими архітекторами. Так, у 1899-1900 роках він оздоблював інтер’єри головного корпусу Київського політехнічного інституту (архітектор – Ієронім Кітнер), тоді ж – фасад та інтер’єр фое і гля-

Внутрішнє оздоблення. Будинок з химерами

дацької зали оперного театру (архітектор – Віктор Шретер), у 1902-1905 роках – фасад та інтер’єри Київської контори Державного банку, а нині Національного банку України (архітектори – Олександр Кобелев й Олександр Вербицький), у 1903-1911 роках – костел Воздвиження Святого Хреста у Фастові (архітектори – Владислав Домбровський і Федір Троупянський).

Еліа Сала володів власною художньо-скульптурною і декоративно-будівельною майстернею в Києві, мешкав на вулиці Інститутській, 34 (нині 14) та вулиці Єлизаветинській (Пилипа Орлика), 8. Але з початком Першої світової війни у 1914 році він повернувся до Італії. Там його знали не тільки як скульптора, але і як художника й ілюстратора книжок. Помер Еліа Сала 10 січня 1920 року в передмісті Мілана – Горлапрекотто.

**Мар’яна Шевелєва,
«Український інтерес»**

MAKING EXCUSES FOR PUTIN

The strike on Sumy wasn't an error, aberration or mishap. It fits into Russia's long-established tactics — and Washington knows that.

April 16, 2025

By Jamie Dettmer
POLITICO

Hours after 35 civilians were killed and more than a hundred wounded in a Russian ballistic missile strike on the Ukrainian city of Sumy, United States President Donald Trump called the attack a “horrible thing.”

He then caved, saying it may have been a mistake and hazarding Russia didn't mean to do it.

Trump's comments on the deadliest single Russian strike in Ukraine this year stands in marked contrast not only to that of Ukrainian President Volodymyr Zelenskyy — “only completely deranged scum can act like this,” he said — but it's also at odds with his own special envoy Keith Kellogg.

Kellogg didn't look for excuses, stating without hesitation that the Sumy strike “crosses any line of decency.”

Indeed, it did. And in a war that's so far claimed the lives of at least 13,000 civilians, so too have many others.

The Kremlin denies deliberately targeting civilians, which is considered a war crime under international law. But Russia's strikes have been well-documented — strikes on hospitals, schools, maternity wards, theaters ... the list goes on. It's an established military strategy for Moscow. It's never a hearts-and-minds approach, rather always an iron fist.

Under different leadership, the Pentagon had no doubt about this. “We assess that Russia has deliberately struck civilian infrastructure and non-military targets, with the purpose of needlessly harming civilians and attempting to instill terror among [the] Ukrainian population,” U.S. military officials said back in 2022.

And that approach has continued, all with the goal of breaking Ukraine's will to resist, demoralizing and exhausting its population and coercing them into throwing in the towel from mental and physical fatigue.

For example, that's why Russia has been targeting the country's energy system the past three years. As Kyiv Mayor Vitali Klitschko told POLITICO in late 2022, as he prepared the city to endure a freezing winter under Russian assault: “They want to

freeze us, destroy our electricity, our heating, our generators.” And they tried to do the same the two winters that followed.

The strike on Sumy wasn't an error, aberration or mishap. The nature of it fits into Russia's long-established tactics — striking the city's downtown twice in what's called a “double tap.” That's

when an initial strike is followed, after a pause, by a second, with the goal of killing or injuring rescuers and first responders who've rushed to the scene.

On Palm Sunday, the second missile followed five minutes after the first. That's calculated.

Russian armed forces are notorious for using double taps on towns and cities. They did so in Syria time and again, targeting hospitals, markets and residential buildings in Aleppo and Idlib, with many White Helmet rescuers killed as a result. The tactic is similar to a sniper luring others into their kill zone by targeting an enemy soldier only to wound, hoping their cries prompt their comrades to come within range — but on a much bigger scale.

And then, as now, Russian officials had insisted their target was military. Following the Sumy strike, Russia's Ministry of Defense claimed the pair of Iskander-M tactical missiles were targeting a meeting of an “operational tactical group of Ukraine's armed forces,” and that more than 60 Ukrainian combatants were killed. Of course, it was all Kyiv's fault, as the ministry accused Ukrainian authorities of using civilians as human shields by placing military facilities in the center of a populated city.

That's what Moscow often said about its strikes in Syria too, even when hitting street markets in the busy morning hours or targeting makeshift clinics and refugee camps — something I witnessed first-hand while reporting from the country's north.

Vladimir Putin's generals always wage total war: no holds-barred, no observance of what Moscow sees as sentimental international rules of war — hence, the egregious abuses in Bucha and Irpin.

It's also how Putin waged war against Chechnya during his tenure as prime minister, when he oversaw a devastating bombing campaign that razed the

breakaway republic's capital Grozny in 1999, which forced more than 100,000 to flee.

All this is well-documented, so Trump glossing over what happened was presumably meant to avoid any direct verbal confrontation with the Kremlin — which he seemingly still hopes is serious about peace talks. But Sumy is further proof, if any were needed, that Putin is stringing him along, like he does with all peace talks until everything is on his terms.

Back in March, U.S. Secretary of State Marco Rubio said: “Plan A is, get the shooting to stop,” and that Washington's main goal was to secure a quick ceasefire before moving on to broader talks about permanently ending the war. But that isn't what Putin has in mind, which he openly demonstrated by withholding his agreement to a full 30-day ceasefire — a truce Ukraine agreed to. And after his March phone call with Trump, there was hardly a pause before Russia launched a massive drone assault on Kyiv and other Ukrainian cities.

Offering a diplomatic bare minimum, the Russian leader did tell Trump he'd hold off on striking Ukraine's energy infrastructure for 30 days, but that was a self-serving concession with the harsh winter days now over. It also coincided with news that Ukraine had managed to dramatically increase the range of its powerful Neptune subsonic cruise missiles from 200 kilometers to 1,000 kilometers, which would enable Kyiv to hit oil refineries deep inside Russia.

Moreover, since that suspicious concession, there's been no movement on Russia's end, despite U.S. Special Envoy to the Middle East Steve Witkoff's chats with Putin. Their latest talk was last Friday, after which Witkoff again talked of how close he was to a breakthrough. We are on the “verge of something that would be very, very important for the world at large,” he said.

But the Kremlin swiftly undercut his optimism, with Putin spokesman Dmitry Peskov telling reporters there's no clear outline of a U.S.-Russia deal on Ukraine — although, he said, there's political will to move in that direction.

In the meantime, Ukrainians should duck and cover.

WHY WON'T TRUMP OR VANCE VISIT UKRAINE?

by Alexander J. Motyl

04/21/25

The Hill

Why are the American president and vice president so reluctant to visit Ukraine?

After all, both are fearless, or act as if they were. The ongoing war can't possibly faze them. President Trump even has God, who supposedly saved him from assassination, on his side.

And Ukraine surely matters, both on its own terms and in the president's agenda. The country is now generally acknowledged to be the only thing standing between Russian imperialism and Western democracy, while the administration insists that it will end Russia's war, perhaps even by the end of April.

Ukraine's President Volodymyr Zelensky implicitly invited both of them during his disastrous Feb. 28 meeting in the Oval Office. More recently, Zelensky repeated the invitation explicitly on “60 Minutes,” saying, “We want you to come, to come and to see. You think you understand what's going on here. Okay, we respect your position. But, please, before any kind of decisions, any kind of forms of negotiations, come to see people, civilians, warriors, hospitals, churches, children destroyed or dead. Come, look, and then let's — let's move with a plan how to finish the war. You will understand with whom you have a deal. You will understand what Putin did.”

So what's holding Trump and Vance back? There are several possible answers.

The first is discomfort. Living in Mar-al-Lago or Trump Tower can spoil a person, and even though Vance may have experienced hardship as a boy in Appalachia, he's put those days well behind him, preferring to hobnob with the rich and powerful rather than with “hillbillies.”

Why travel to a country that is in the throes of a relentless bombardment of innocent Ukrainian men, women and children by Steve Witkoff's pal Vladimir Putin? Who wouldn't prefer playing golf in Florida? And besides, unlike the Ukrainian civilians who don't matter except as numbers on Putin's ledger, the president and his veep are among the world's most powerful men. The days when generals charged the enemy in the front line are gone. Far better, and safer, to berate the Ukrainians and shed crocodile tears at Russian “mistakes” — such as the targeting of downtown Sumy on Palm Sunday — from the comfort of the White House.

The second possibility is distaste — of Ukraine, of Zelensky, of Ukrainians. After all, Ukraine has no “cards” and, worse, was stupid enough to have started the war by being invaded by Russia. The country and its people are losers and hence unworthy of a visit by America's great leaders.

Besides, what could the Americans possibly learn that they don't know better? As Vance implied, he knows all he needs to know about Ukraine precisely because he hasn't been to

Ukraine, and the rest is just Kyiv's propaganda. Trump, meanwhile, is a genius and knows everything about everything by definition.

Naturally, both men hate Zelensky. Ostensibly because he refused to cooperate in the Hunter Biden scandal, but just as likely because he's a know-it-all who thinks he knows Ukraine better than they do and doesn't refrain from saying so. And he is, of course, just a salesman, a “dictator” who hopes to gain legitimacy by parading the mistakenly killed “people, civilians, warriors, hospitals, churches, children destroyed or dead” before Trump and Vance.

☛ Why... page 15 HU

80 РОКІВ ПЕРЕМОГИ: ЩО ЗМІНИЛОСЬ У СВІТІ ПІСЛЯ 1945 РОКУ

Вже за два тижні світ відзначить 80-ту річницю Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні. 8 травня 1945 року стало переломною датою. Сучасний світовий порядок веде свій відлік саме з закінчення Другої світової та Перемоги над нацистською Німеччиною.

Після цього було створено ООН, поділено Європу між сср та демократичними країнами антигітлерівської коаліції. Помилки, що їх припустилися при оформленні цього світового порядку, і стали причиною агресії росії проти України. Так вважають деякі історики.

Якими стали Україна та світ після Перемоги над нацизмом — розкаже Євген Лесной у «Подорожжі».

Україна охоплена вогнем. Головна вулиця столиці знищена вщент. Більшовики при відступі запровадили режим "випаленої землі".

Олена Олійник, доктор архітектури, віцепрезидент НСАУ:

Саме Червона армія, відступаючи у вересні 41 року, заклала вибухівку і фактично було підірвано увесь Хрещатик.

Попри вивезені росіянами архіви з України, в музеї Другої світової війни залишилися свідоцтва цього злочину.

Олександр Білоус, зав. відділу науково-експозиційного відділу історії Визвольної боротьби та рухів опору музею, кандидат історичних наук:

Все вивезено, все сховано, хоча, наприклад, навіть у нас в музеї є світлини, де німецькі вояки виносять із київських будівель, з підвалів величезні ящики з мінами.

Саме після Другої світової війни центральна вулиця столиці має той вигляд, до якого ми всі з вами звикли. Але українські архітектори створили справжню диверсію проти радянщини, за що Хрещатик в москві почали називати "Киевским тортом".

Олена Олійник, доктор архітектури, віцепрезидент НСАУ:

Треба розуміти, що Хрещатик є національно-патріотичним та ідентичним серед архітектурних ансамблів того періоду, тому що нашим архітекторам вдалося втілити не прямолінійні проспекти як в Мінську або в Мюнхені, як втілювала тоталітарна влада. Декор фасадів, елементів фасадів вежі, фронтони. Все це — елементи українського бароко та українського архітектурного модерну.

Події Другої світової, сила національного спротиву нацистам досі позначаються як на ситуації в Україні, так і на всьому світі в цілому. Це кадри радянської кінохроніки. Про героїчну оборону Києву.

11 липня противник був зупинений на рубежі річки Ірпін, в 15 км від міста.

Історія повторюється. ЗСУ використовували для оборони столиці побудовані в 41 році навколо Києва ДОТи. А ворог так само нищив усе

навколо.

Під час Другої світової війни загинуло понад 8 млн. українців. 5 мільйонів з них — цивільні.

Вікторія Яременко, начальник Управління наукового та інституційного забезпечення політики національної пам'яті:

Оскільки вона не була незалежною країною на момент закінчення Другої світової війни. Це були звичайно ті наслідки як і для радянського союзу. Україна дуже велику ціну заплатила. Фронт практично двічі пройшовся по території України.

З перемогою над нацизмом і в цілому закінченні тієї війни, історія поділилась на до і після. Країни-переможці запровадили новий світовий порядок.

Микола Капітоненко, доцент Інституту міжнародних відносин КНУ, директор Центру дослідження міжнародних відносин:

Деякі фундаментальні речі були закладені в 1945. Наприклад, роль Сполучених Штатів у світі, наприклад, доля колишніх колоніальних імперій, наприклад, реалії Холодної війни, ядерна зброя, міжнародні організації в ООН.

Однак Радянський союз, який розпочав Другу світову разом з гітлерівською Німеччиною, завершив її у лавах переможців. І правила вже диктували "совети".

Роман Кабачій, старший науковий співробітник науково-експозиційного відділу історії бойових дій світових війн XX ст., кандидат історичних наук:

Не було покарано інший режим, який був співорганізатором, співрозв'язником Другої світової війни. Тобто це сталінський режим, який отримав навпаки статус переможця і фактично отримав контроль над половиною Європи. Фактично в Ялті Черчилль і Рузвельт зрозуміли, що вони не можуть диктувати Сталіну умови про ті землі, де стоїть нога Червоної армії.

Історик та капітан ЗСУ Олександр Алфьоров вважає: результати закінчення Другої світової війни, прямо скажемо, несправедливі результати призвели до війни вже сучасної. Російсько-української.

Олександр Алфьоров, історик, капітан ЗСУ:

Якраз, коли закінчилася Друга світова війна, необхідно було у росії вимагати повернення окупованих нею в результаті з гітлерівської змови територій. Зокрема, це Фін-

ляндія, Карелія, яка увійшла до росії виключно в змові з Гітлером. Потім це повернення, наприклад, республіки Тива, яка була окупована в 1944 році росіянами. Тобто, не було розібрано ту вість зла, яка існувала. І, звісно, зло насправді було не покаране. Покарали німців, всім світом.

Мови про незалежність України на той час на міжнародних майданчиках навіть не було. Втім, визнані у світі сучасні кордони України — результат тієї кривавої війни. Загарбані Сталіним з 39 по 41 роки території були приєднані до радянської України. Себто сср. Україна не стала Незалежною тоді у 1945 році. Але опинилася серед країн-засновниць Організації Об'єднаних Націй.

Вікторія Яременко, начальник Управління наукового та інституційного забезпечення політики національної пам'яті:

З початку йшла мова, щоб всі республіки брали участь в ООН. Зрозуміло, що Україна та білорусь були такими, кого варто було включити в ООН в співзасновників. Сталін для того, щоб Україна увійшла в ООН, він зробив показову демонстрацію. Зміну в Конституції у 1944 році. Створення Міністерства оборони.

Роман Кабачій, старший науковий співробітник науково-експозиційного відділу історії бойових дій світових війн XX ст., кандидат історичних наук:

Україна увійшла як просто республіка в Другу світову війну, а вийшла членом ООН, вийшла, маючи новий прапор, зі шматком блакитним, який називали лазуровим, щоб не називати блакитним. А щоб жовто-блакитне? Так. Вийшла, маючи Міністерство закордонних справ і так далі.

Ця суто формальна дія — УРСР в ООН в майбутньому зіграла позитивну роль, вважають фахівці.

Вікторія Яременко, начальник Управління наукового та інституційного забезпечення політики національної пам'яті:

На момент проголошення Незалежності про Україну знали. Вона була присутня в ООН. Українські дипломати утримували певний досвід. Вони не починали з нуля. Якесь певна школа була для них.

Історик та блогер Віталій Дрібниця вважає головним документом щодо непорушності кордонів в Європі було підписано за 30 років після закінчення Другої світової війни.

Віталій Дрібниця, викладач історії, блогер «Vox veritatis»:

Світовий порядок базувався на достатньо, скажімо так, неприємних для багатьох народів держав. Багато народів і держав не отримали власної державності, власної території, але в усякому разі зіграли велику роль Гельсінкські угоди 1975 року.

Саме росія порушила цю міжнародну домовленість у 2014 році та анексувала Крим. Війна на Донбасі, далі повномасштабна. Світоглядні розбіжності двох систем — це те, що було закладено з самого початку. З того, як ставитися до факту перемоги над нацизмом. В Німеччині це дуже помітно.

Йорг Морре, директор музею Берлін-Карлсгорст:

Протягом 40 років були абсолютно різні підходи до пам'яті про 8 травня. І коли об'єднали країну, було вже дві різні традиції. Це досі відчувається. Хоча ми вже об'єднані понад 30 років, старше покоління ще пам'ятає ці традиції. У ЗМІ, у соцмережах слово "визволення" використовується набагато частіше, ніж 10-15 років тому. У єдиній німецькій свідомості змінилося розуміння, що німці були визволені від нацистської диктатури.

80 років минуло після самої кривавої війни на Землі — Другої світової. І покладатися далі на міжнародні інституції сенсу немає, кажуть експерти.

Микола Капітоненко, доцент Інституту міжнародних відносин КНУ, директор Центру дослідження міжнародних відносин:

Вони не можуть зупиняти війни, вони не можуть регулювати відносини між державами в такий спосіб, як уряд регулює відносини між громадянами. І в цьому сенсі, якщо не мати завищених очікувань щодо діяльності Ліги націй або ООН після Другої світової війни, то не буде і розчарувань великих.

Втім, поки ми живемо за цим світовим порядком, нам варто продовжувати переосмислювати роки, що минули після перемоги над нацизмом, переосмислювати в тому числі ці радянські символи, що росія побудувала у нас в країні. Але під час російсько-української війни вони набули нових сенсів. Наприклад, Батьківщина-мати.

Олена Олійник, доктор архітектури, віцепрезидент НСАУ:

Зараз цей символ став символом нашої боротьби, перемоги, і він відвоював собі місце. Зараз він вже на своєму місці.

Євген Лесной, кореспондент:

Який буде світ за 10-20 років, наразі точно не скаже ніхто. Але він же точно ніколи не буде таким, яким створювався за результатами закінчення Другої світової війни та перемоги над нацизмом. ЩеПЛЕННЯ Другою світовою війною на планеті більше не діє. І ми, як і в 30-х роках минулого століття, знову на виборі шляхів.

В Канаді про Канаду

Трагедія у Ванкувері: на філіппінському фестивалі автомобіль в'їхав у натовп людей, є загиблі

Під час святкування Дня Лапу-Лапу сталася жахлива трагедія: чоловік за кермом позашляховика в'їхав у натовп людей. За останніми даними поліції, загинули щонайменше 11 осіб, понад двадцять отримали серйозні поранення. Поліція Ванкувера назвала цей день “найтемнішим у історії міста”. Кількість жертв може зрости, заявляють в поліції. Мотив дій водія досі встановлюють, проте поліція заявила, що не розглядає інцидент як теракт. За кермом був 30-річний чоловік, якого затримали на місці події. Чоловік мав у минулому проблеми із поліцією та системою охорони здоров'я з питань психічного здоров'я. Свято, яке проходило на півдні Ванкувера, зібрало десятки тисяч людей. Захід був присвячений Лапу-Лапу — філіппінському національному герою, який у 1521 році очолив спротив іспанським колонізаторам. Минулого року уряд Британської Колумбії офіційно проголосив 27 квітня Днем Лапу-Лапу. Попри спільну оцінку ризиків перед святом, влада міста та поліція вирішили не встановлювати важкі бар'єри й не задіювати окремі сили поліції на території фестивалю. До слова, на філіппінському фестивалі гостював очільник Нової Демократичної Партії Канади — Джагміт Сінгх, але він пішов за 5 хвилин до моменту трагедії.

В аеропорту Пірсона сталася стрілянина

Минулого четверга (24 квітня) в терміналі №1 аеропорту імені Пірсона у Торонто загинув чоловік після того, як по ньому відкрили вогонь поліцейські. Правоохоронців викликали в аеропорт через гучний конфлікт між групою з трьох мандрівників. “За викликом прибули троє офіцерів. Протягом 10 хвилин правоохоронці намагалися залагодити конфлікт, коли один з чоловіків раптом дістав вогнепальну зброю й направив її на одного з офіцерів. Двоє поліцейських відкрили вогонь. У результаті 30-річний чоловік помер на місці, попри намагання правоохоронців надати йому першу допомогу. Правоохоронці під час інциденту не постраждали. Інцидент трапився пе-

ред входом до першого терміналу. Хоча аеропорт продовжував приймати й відправляти рейси у звичному режимі, поліція перекрила кілька під'їздів до летовища та встановила кордон довкола місця, де відбувалася стрілянина.

Результати дослідження — у Канаді зросло вживання продуктів канабісу серед підлітків

Особливо це стосується продуктів у формі їстівних ласощів — солодощів, напоїв та десертів, які стали популярними серед молоді після легалізації у 2019 році. Дослідження виявило, що після дозволу на продаж канабісу в формі їжі та екстрактів, споживання серед підлітків зросло на 26%. А вживання саме їстівних форм — шоколаду, цукерок, газованих напоїв — зросло аж на 43%. Ці висновки зроблені на основі опитування понад 106 тисяч учнів віком від 12 до 17 років. Хоча закон забороняє продаж канабісу особам до 18 років, автори дослідження вважають, що сама легалізація зробила продукт доступнішим і змінила ставлення молоді до нього. Науковці застерігають, що регулярне вживання канабісу в підлітковому віці може призвести до залежності в майбутньому, вплинути на розвиток мозку, погіршити здатність до навчання, прийняття рішень і регуляції емоцій. Також існує зв'язок із підвищеним ризиком розвитку депресії, тривожності та навіть шизофренії в дорослому віці. Незважаючи на ці ризики, опитані підлітки після легалізації стали менш серйозно сприймати загрозу від нерегулярного вживання канабісу. Ще один тривожний тренд — зростання на 28% одночасного вживання алкоголю і канабісу.

Квебек скасував підвищення плати за навчання для студентів з інших провінцій

Суд провінції визнав необґрунтованим рішення уряду підвищити плату за навчання для студентів з інших провінцій Канади. Мова йде про підвищення на \$3,000 (тобто на 33%), яке запровадили у 2023 році, нібито, з метою захисту французької мови. Рішення суду стало частковою перемогою для англومовних університетів Монреалю — «McGill» та

«Concordia» — які одними з перших публічно виступили проти нової політики. Вони заявляли, що це призвело до різкого зниження кількості абітурієнтів з інших регіонів Канади. Суддя постановив, що уряд Квебеку не надав переконливих доказів, які б підтверджували ефективність цього кроку у справі захисту французької мови або необхідність його впровадження саме у такому вигляді. Суд дозволив тимчасове збереження підвищеної плати ще на дев'ять місяців, аби уряд встиг переглянути свою політику. Крім того, скасовано вимогу, яка мала набути чинності восени: щоб 80% студентів з інших провінцій, які навчаються в англومовних університетах, до закінчення бакалаврату досягли середнього рівня володіння французькою мовою. Суд назвав цю норму «майже напевно нездійсненною» і нагадав, що самі університети пропонували більш реалістичну ціль — 40%.

До подій в громаді

В Торонто відбудеться церемонія вручення премії “Тризуб”

Світовий Конгрес Українців запрошує на церемонію нагородження премією, що відбудеться 8 травня в Художній галереї Онтаріо в Торонто. Премія «Тризуб» відзначає осіб та організації, які зробили вагомий внесок у розвиток України, української громади Канади та канадського суспільства загалом. У 2025 році лауреатами премії стануть компанія «Caravan Group of Companies» та Джейсон Кенні, колишній прем'єр-міністр Альберти. Зібрані під час церемонії кошти будуть спрямовані на підтримку ініціативи СКУ «Unite With Ukraine», яка надає критично важливу допомогу українським захисникам, а також на програми Канадсько-української фундації. Іні-

ціатива реалізується за підтримки Фундації «Тризуб» та Фонду родини Мигаль. Премія «Тризуб» заснована Фондом родини Мигаль у 2019 році в Торонто. Нагорода відображає думку всієї української громади Канади під час вибору переможців. Зібрані кошти використовують для підтримки гуманітарних ініціатив на користь українців та України.

Результати опитування — Канадці оцінюють відносини з США так само погано, як із росією

За результатами опитування компанії «Legeer», лише 16% канадців вважають відносини з Сполученими Штатами Америки добрими — стільки ж позитивно оцінюють і відносини з російською федерацією.

Водночас 36% респондентів висловили позитивну думку щодо зв'язків із Китаєм. Понад 75% опитаних схвально оцінили стосунки Канади з Мексикою, Європейським Союзом та Великою Британією. Дослідники звернули увагу на різке покращення ставлення до Мексики — незважаючи на нещодавні заяви політиків, зокрема Дага Форда, які закликали дистанціюватися від неї на тлі питань щодо наркоторгівлі та міграції. Ситуацію значною мірою пояснюють наслідки діяльності Дональда Трампа — за словами експертів, «Трамп зробив більше для об'єднання канадців, ніж будь-хто від часів конфедерації». Президент США загрожував суверенітету та економіці Канади, що спричинило різку реакцію з боку канадського суспільства. На цьому тлі посол Китаю в Канаді запропонував Пекіну та Оттаві об'єднати зусилля для протистояння «тиску США». Він заявив, що країни могли б сформувати альянс для захисту глобальних правил торгівлі.

Новини підготувала
Роксолана Буяк, «Forum TV»

Прем'єр-міністра Канади зустріли українськими хлібом та сіллю у Вінніпегу. Фото Укрінформ

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРА КАНАДИ ЗУСТРИЛИ УКРАЇНСЬКИМИ ХЛІБОМ ТА СІЛЛЮ У ВІННІПЕГУ

Відповідне фото на своїй сторінці у соцмережі «X» розмістив сам Карні. Політик також подякував за чудовий український прийом. Каже, вони з дружиною відчули українсько-канадський дух прерій щойно приземлилися. Завершив свій допис Прем'єр-Міністр словами “Слава Україні!”.

«З ПУТІНИМ ТРЕБА ГОВОРИТИ, ЯК З ВОЄННИМ ЗЛОЧИНЦЕМ»

Побачивши свободу дій, яку Трамп дає кремлю, ще один консервативний сенатор виступив із різкою критикою путіна за вбивство дітей і обстріли цивільного населення «на порушення обіцянок».

Політичний маятник президента США Дональда Трампа знову схиляється в бік покарання кремлівського лідера владіміра путіна за розв’язання війни в Україні, і все більше сенаторів-республіканців відкрито висловлюють свою позицію щодо звірств, скоєних путіним у цій країні.

У понеділок, 21 квітня голова сенатського комітету з питань збройних сил Роджер Вікер (республіканець від штату Міссісіпі) закликав до «іншого підходу» до путіна, якого назвав «брехливим воєнним злочинцем», повідомляє з Капітолійського пагорба вашингтонський кореспондент «Kyiv Post».

Виступаючи в Сенаті, Вікер – ветеран ВПС США – віддав належне Трампу за його постійні зусилля задля досягнення миру в Україні та розкритикував путіна за агресію і воєнні злочини, зокрема, обстріли цивільного населення.

«Щоразу, коли Україна і Сполучені Штати простягали руку миру, президент путін відповідав агресією: з одного боку, путін завжди демонструє свою участь у мирних переговорах, а з іншого – неодноразово бомбив цивільне населення, що є явним воєнним злочином», – сказав Вікер, особливо наголосивши на ракетний удар росії у Вербну неділю 14 квітня по вірянах і дітях, які гралися на дитячому майданчику (в Сумах – ред.), в результаті якого загинуло 35 людей, серед яких були діти.

За його словами, путін неодноразово забирав життя мирних цивільних і бомбардував житлові квартали.

Вікер заявив, що повну відповідальність за війну несе путін, і що конфлікт закінчиться, якщо російський диктатор припинить агресію.

«Якщо Володимир Зеленський і Україна складуть зброю, України більше не буде. Це проста правда», – сказав Вікер, наголосивши, що путін відмовився від мирних ініціатив, таких як запропоноване Києвом 30-денне перемир’я, і неодноразово порушував усі угоди.

Він додав, що незабаром Трамп вирішить, чи зацікавлений путін у справедливому завершенні війни, підкресливши, що дії Вашингтону контрастують з агресією москви, зокрема, з нападами на цивільних, що кваліфікується як воєнний злочин.

«Цього вікенду адміністрація Трампа встановила владіміру путіну термін, до якого він має обрати мир, і я це вітаю. Я вітаю слова державного секретаря Марко Рубіо, який сказав, що президент незабаром вирішить, чи зацікавлений путін у справедливому завершенні війни. Усе вказує на те, що відповідь буде негативною», – сказав Вікер, додавши, що «з нетерпінням чекає» на рішення Трампа щодо подальших кроків.

«Не можна дозволити путіну тягнути за собою Сполучені Штати. Сенат готовий підтримати на двопартійній основі президента Трампа, який протистоїть путіну», – сказав він.

Вікер згадав про нещодавнє внесення на розгляд законопроєкту «Про санкції проти росії 2025 року», який має двопартійну підтримку: його авторами є 25 республіканців і 25 демократів. Законопроєкт має на меті ввести первинні та вторинні санкції проти росії та суб’єктів, які підтримують її агресію в Україні.

путін, на його думку, ніколи не брав участі в жодних переговорах, які були би проведені в дусі доброї волі.

«Він залишив за собою слід з порушених обіцянок», – підсумував Вікер.

Алекс Рауфоглу — спеціальний кореспондент «Kyiv Post» у Вашингтоні «Київ пост»

СТРАХ ТРЕТЬОЇ СВІТОВОЇ

Те, що Третя світова війна може початися з України уже в 90-х писало чимало американських політологів-практиків. У 1993 році я мав честь вести зустріч у Національному пресклубі, де гостем був радник з питань національної безпеки президента Картера Збігнєв Бжезінській. Звісно, нас цікавила подальша доля нашої країни.

Збіг, як ніхто з його колег, розумів значення України для європейського континенту. Тоді я вперше почув від нього його чітке бачення: тільки з Україною росія може знову стати євроазійською імперією. Без України росія буде лише азійською регіональною країною. Це чудово розуміють у москві і роблять усе, щоб “не випустити Україну”.

Але в ті роки росію очолював «демократ» Борис Єльцин. Американські інтелектуали-політологи радили і Бушу-старшому і Білу Клінтону всіляко підтримувати курс на лібералізацію в росії. Навіть заплющили очі на фальсифікацію результатів президентських виборів у 1996 році, коли за всіма об’єктивними даними перемогу здобув комуніст Геннадій Зюганов.

Але ніхто з експертів не розглядав варіанту: а якщо росія наважиться на військове вторгнення в Україну. Жодних гарантій безпеки СВДОМО в обмін на відмову від ядерної зброї американські владці Україні не давали.

Вони передбачали, що пряме зіткнення в Україні росії і США може призвести до Третьої світової війни.

Те, що Байден потягнувся за прикладом Бориса Джонсона з допомогою до нас – це само по собі диво. Як і дивом став масовий спротив українців набагато сильнішому сусідові. Як і те, що ми четвертий рік б’ємося з країною-членом Ради безпеки ООН, у страхіві перед якою тряслися навіть всі інші члени ядерного клубу.

Так, Дональд Трамп боїться Третьої світової. Тут його декларативний гуманізм під час переговорів з нами і росією ні до чого. Але сам Дональд Трамп чітко розуміє: або зараз ставити Китай-росію на місце або уже в 2026 році військова потуга КНР досягне такого рівня, що Америці лишиться тільки одне – забарикадуватися й самоізолюватися. Але ця думка на зараз є неприйнятною для Трампа. Він розуміє, якщо він вийде з переговорного процесу і відмовиться від підтримки України, глобальні геополітичні процеси у світі цілком вийдуть з-під контролю США.

Тому й рядиться Трамп у тогу миротворця, намагаючись зупинити цим маскарадом неминуче – глобальний військовий конфлікт або самоізоляцію і перетворення на геополітичну Австралію.

Віктор Лешик, «Хвиля Десни»

© Володимир Зеленський / Telegram

РОСІЯНИ ОБЛАШТУВАЛИ 29 МІСЦЬ, ДЕ СИСТЕМАТИЧНО КАТУЮТЬ ПОЛОНЕНИХ УКРАЇНЦІВ

Географія таких закладів сягає Далекого Сходу.

Український "Центр громадянських свобод" (ЦГС) порахував, що за три роки повномасштабної війни росіяни організували 186 місць у рф та на окупованих територіях, де утримують полонених українських цивільних та військових. У 29 офіційних місцях Федеральної служби виконання покарань (ФСВП) систематично катують викрадених українців, пишуть "Важливі історії" з посиланням на спільний проєкт журналістів з шести країн, організований "Forbidden Stories".

Експерт ЦГС Михайло Сава каже, що така кількість закладів пов’язана з тим, що кремль не хоче високої концентрації українців, яка може призвести до створення потенціалу для опору. Географія таких закладів розширилася до Далекого Сходу.

"Когось відправили до Удмуртії, когось до Краснодарського краю, когось на територію Криму, когось на територію Самарської області. Це робилося для того, щоб ми якимось чином не опинилися в місцях позбавлення волі зі своїми людьми. (У колоніях) нас намагалися переконати: "Забудьте про цей обмін! Ви не потрібні Україні. Україна вас забула", — каже колишня військова ЗСУ Єлизавета Шилік, яка на початку вторгнення опинилась в окупації та пройшла через 20 місяців полону.

Автори проєкту на основі доповіді ООН та звіту української розвідки дійшли до висновку, що росіяни облаштували 29 установ ФСВП, у яких тортури полонених українців мають системний характер. Тисячі людей там тримають без звинувачень.

У джерелах журналістів наведено майже 700 випадків катувань. Найчастіше це регулярні побої, але практично усюди росіяни катують електрикою та розпеченими предметами, застосовують сексуалізоване насильство, душать, використовують психологічне насильство та інші знущання.

Найчастіше про випадки тортур розповідали полонені, які пройшли через виправну колонію 10 у селищі Ударному у Мордовії (мінімум 49 випадків) а також сумнозвісну Єленівку Донецької області (47 випадків). На третьому місці — СІЗО-2 у російському Таганрозі (44 випадки).

У рамках проєкту журналістам вдалося встановити, що на тілі, яке ідентифікували як тіло журналістки Вікторії Рощиної, є численні ознаки катувань, жорстокого поводження — садна, крововиливи на різних частинах, зламане ребро — та сліди розтину. Тіло повернули без очей, мозку та частини трахеї, аби приховати сліди тортур.

Денис Чекін, «Дзеркало тижня»

«МАМ, Я ВИТРИМАВ! Я ВСЕ ВИТРИМАВ!»

звіт своєму «головному дорослому»

Мам, ти можеш мною пишатись! — ось що вони насправді кричать у телефони, тільки-но ступивши по трьох роках на рідну землю. І далі, про мамів, яким сини в такій ситуації таке кричать, це говорить не менше, ніж про самих синів.

Не про Бергольйо, і не про Венса. А другий день не йдуть мені з голови сценки з передсвяткового визволення полонених, де несподівано проявилась одна дивовижна річ. Либонь, тому, що хлопці цим разом підібрались переважно молоді, а в полон утрапили й зовсім, уважати, дітваками — в тому віці, коли "головний дорослий" у житті чоловіка, той, перед ким подумки звітуєш і від

кого прагнеш заслужити похвалу, — це ще мама, — на цій стихійній "вибірці" кілька разів повторилось у телефони випалене крізь сльози, з дитячою щирістю:

— Мам, я витримав! Я все витримав!

— Мам, я видержал! Я продержался!..

Це звіт своєму "головному дорослому", одразу, з першої хвилини — про найголовніше. А найголовніше, виявляється, — не "поїв і в шапці", а — те, що вистояв: витримав, не зламався, не сплямив чести прапора. Мам, ти можеш мною пишатись! — ось що вони насправді кричать у телефони, тільки-но ступивши по трьох роках на рідну землю.

І далі, про мамів, яким сини в такій ситуації таке кричать, це говорить не менше, ніж про самих синів.

Ми звикли повторювати, з XIX-го століття, що війни виграють учителі і священники. І це правда, але не вся. Їх виграють — і може, навіть насамперед — ще й жінки, які лишаються за кадром: в чий владі зробити з хлопчика як воїна, так і ухилинта. (Колись я мала на цю тему дуже цікаву розмову з НАТО-вським генералом, який у 1990-ті служив на Балканах, і звідтоді вкрай критично ставлюсь до популярного в західних феміністок постулату, сформульованого Світланою Алексієвич, — буцім "у війни не жіноче обличчя": є й жіноче, як в усіх видах людської діяльності, тільки от розгледіти його непросто...).

І тих мам, яким хлопці чесно відзвітували про свій подвиг, нація теж навч не бачила. А це ж завдяки їм — з думкою про них — їхні діти витримали: щоб колись, ось так, похвалитися мамі, щоб не сором перед мамою було...

Уклін їм доземний, цим мамам. Усім мамам наших воїнів — доземний уклін, хвала і слава.

Фото: «НовиниLIVE»
«Фейсбук»
Оксани Забужко

WHY WON'T TRUMP OR VANCE VISIT UKRAINE?

➔ From page 1 UE

The final explanation is disquiet. Both Trump and Vance know enough about Christianity to appreciate that the Ten Commandments are not just God's casually assembled wish list, but a set of moral injunctions. And they must know that one of the commandments concerns killing. Although their sense of right and wrong is almost moribund, it may be vital enough for them to appreciate that, in making nice with an accused war criminal, war-monger and genocidaire, they are effectively endorsing his mass murder of Ukrainians.

Let them die thousands of miles from the moral coziness of the Oval Office and appear only as this morning's statistics. To actually see their torn limbs, spilled guts and bloodied faces wouldn't make America great again. Better to stay as far away as possible and bemoan

death and destruction from a safe distance.

Vance illustrated his moral obtuseness on Apr. 15 when he explained his approach to the war: "I've also tried to apply strategic recognition that if you want to end the conflict, you have to try to understand where both the Russians and the Ukrainians see their strategic objectives. That doesn't mean you morally support the Russian cause, or that you support the full-scale invasion, but you do have to try to understand what are their strategic red lines, in the same way that you have to try to understand what the Ukrainians are trying to get out of the conflict."

To claim that both Russia and Ukraine have comparable, and thus morally neutral, "strategic objectives" is absurd. Witkoff doesn't understand that Russia's objective is Ukraine's destruction, while Ukraine's is survival. Does Vance? His

statement, like his thuggish behavior on Feb. 28, suggests that he prefers to believe that Ukraine "started" the war and therefore deserves what it gets.

In the final analysis, all three factors — discomfort, distaste and disquiet — are at work: Trump and Vance prefer comfort to hardship, dislike Ukraine and feel some guilt for the crimes they are abetting.

Don't expect them in Kyiv any day soon. Do expect them in Moscow.

Alexander J. Motyl is a professor of political science at Rutgers University-Newark. A specialist on Ukraine, Russia and the USSR, and on nationalism, revolutions, empires and theory, he is the author of 10 books of nonfiction, as well as "Imperial Ends: The Decay, Collapse, and Revival of Empires" and "Why Empires Reemerge: Imperial Collapse and Imperial Revival in Comparative Perspective."

e-mail:
ukrradiofm@gmail.com
Facebook:
Lyubomyra Matviyas

ПОСТУП
українська радіопрограма
Щонеділі 9-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9
у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання
Слухайте і підтримуйте нас!
Розрахунковий рахунок #43282
у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіяс

7045 Edwards Blvd.
Suite 401 Mississauga, ON L5S 1X2

Office: 905-565-9200
Fax: 905-565-6677 Cell:
416-823-5551

Steve M. Woloshyn
Sales Representative

www.SteveWoloshyn.com
Email:swoloshyn@trebnet.com

Пам'ятайте, що з кожного продажу я жертвую, у Вашому імені,
\$500 на Euromaidan для допомоги українським військовим.

Будьмо в КОНТАКТ-і

ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

ОГОЛОШЕННЯ
Тел.: (416) 516-2443
Факс: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com

Driving Road to Professionalism
BOOK NOW!
Driving Fundamentals & Basics
Upgrades in today
Controlled automotive
environment
Order Online at:
Amazon.ca
Stefan T. Sobolewski:
905-385-8332
or send an email:
stefan.sobolewski.driving@gmail.com

**КУПУЄТЕ ЧИ
ПРОДАЄТЕ, -
ПОСИЛАЙТЕСЯ
НА ОГОЛОШЕННЯ В
«ГОМОНІ УКРАЇНИ»!**

**FRIENDS OF UKRAINE
DEFENSE FORCES
DONATE TODAY**

НА ЗАКАРПАТТІ ЛЕЛЕКА ПРИНІС ДО ГНІЗДА ПРАПОР УКРАЇНИ

У місті Перечин Закарпатської області лелека приніс до свого гнізда прапор України. Про це повідомив користувач Євген Весельський в "Facebook", опубліковавши відповідні фото.

"У Перечині лелека зранку приніс до гнізда прапор України. Без слів сказав головне: тут — мій дім, моя земля. Навіть птах знає, де його серце", — написав чоловік.

Олена Шевчук

UCRAINICA RESEARCH INSTITUTE

Invites you to attend the lecture

INNOVATIONS, DEFENSE TECHNOLOGIES, AND ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN THE WAR IN UKRAINE

Thursday, May 15, 2025 - 7:00 pm
Westminster Room - Old Mill Toronto, 21 Old Mill Road

Dr. Oleksandr Romanko— Associate Director, SS&C Technologies Canada, Adjunct Professor, University of Toronto, American University Kyiv, Ukrainian Catholic University, Chair of Innovation, Education and Science Support Committee, Ukrainian Canadian Congress

Sponsors:

BCU Financial
Your Needs. For Life.

Mortgage Special

4.19%*
5 -year Insured Mortgages

4.39%*
5 -year Conventional Mortgages

Visit your local BCU Financial Branch or bcufinancial.com for more details.

*Terms and conditions apply: 5-year closed terms only; conventional or insured; On Approved Credit (OAC), rates vary by product and are subject to change without notice. The quoted rate is the regulatory Annual Percentage Rate (APR) if there is no cost of borrowing other than interest with interest calculated half-yearly, not in advance; detailed terms and conditions available upon request. We reserve the right to change, extend, or withdraw this offer at any time. Rates are annual and subject to change. Offer valid from March 25, 2025.

BCU Financial

Spring into Savings

3.90%*
120 days

3.60%*
13 months

Visit your local BCU Financial Branch or bcufinancial.com for more details.

*Terms and conditions apply: 120-day term and 13 month terms only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from March 7, 2025. Rates are annual and subject to change.

 /BCUFinancial

 /bcu-financial-group/

 @bcufinancialgroup